

บทความวิจัย

เรื่อง

จำนวนเงินที่มีค่าเกี่ยวกับธรรมชาติ

โดย

นางสาวอรณัญช์ สุวรรณกิจศิริ

รหัสนักศึกษา 05550732

เสนอ

รองศาสตราจารย์ สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2558

หัวข้อสารนิพนธ์	สำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ
ชื่อนักศึกษา	นางสาว อรณัญช์ สุวรรณกิจศิริ
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ ข้อมูลที่นำมาศึกษาเก็บรวบรวมจากหนังสือและเอกสารต่างๆเกี่ยวกับสำนวนจีน ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาของสำนวน เจตนาในการสื่อสาร ความหมายและการใช้สำนวน รวมไปถึงสภาพสังคมที่สะท้อนจากสำนวน ทั้งนี้เพื่อให้เห็นลักษณะ โครงสร้างทางภาษาของสำนวน เจตนาในการสื่อสาร ความหมายและการใช้สำนวน และลักษณะทางสังคมที่สะท้อนมาจากสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ

ผลการวิจัยพบว่า สำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติส่วนใหญ่เป็นสำนวนที่มีโครงสร้างเป็นคำ วลี และประโยค โดยโครงสร้างที่เป็นคำส่วนใหญ่จะมีจำนวนคำ 4 คำ มีการสัมผัสพยัญชนะในวรรคเดียวกัน และต่างวรรคกัน ส่วนการซ้ำคำมีทั้งในวรรคเดียวกันและต่างวรรคกัน การเลือกใช้คำที่มีความหมายตรงข้ามกันและคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน โครงสร้างของสำนวนที่เป็นคำ วลีและประโยคนั้น จะมีความหมายเกี่ยวกับกิริยาอาการ พฤติกรรมมากที่สุด ส่วนของเจตนาการใช้สำนวนจะแสดงเจตนาเพื่อแสดงความคิดเห็นมากที่สุด นอกจากนี้ผลจากการศึกษาลักษณะทางสังคมจากสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาตินั้นก็สะท้อนให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมของประเทศจีนที่มีภูเขา แม่น้ำ ฤดูกาลซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของชาวจีน สะท้อนในด้านความเชื่อของชาวจีนที่มีความเชื่อเรื่องการนับถือดินฟ้าอากาศ ความเชื่อเกี่ยวกับการสาบาน และความเชื่อเรื่องสวรรค์

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีและทันเวลาเพราะรองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ เลี่ยมประวัติ อาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยได้ดูแลอย่างใกล้ชิดและคอยให้คำแนะนำความรู้ความคิดที่มีคุณค่าตลอดเวลาที่ทำ การวิจัยเรื่องนี้ ท่านทำงานอย่างไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งในความกรุณา ของอาจารย์และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณเพื่อนๆ คณะอักษรศาสตร์ เอกเอเชียศึกษา ภาษาจีนทุกคน ที่คอยให้กำลังใจและคอย ช่วยเหลือผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ กำลังใจ และเป็นแรงบันดาลใจในการทำบทความวิจัยเล่มนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

อรณัญช์ สุวรรณกิจศิริ

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของงานวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	3
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ผลการวิจัย.....	15
ลักษณะ โครงสร้างทางภาษาของสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ.....	15
1.จำนวนคำ.....	15
2.การสัมผัส.....	23
3.การซ้ำคำในสำนวน.....	30
4.การเลือกใช้คำ.....	32
5.โครงสร้างของสำนวน.....	40
6.ความหมายของสำนวน.....	50
เจตนาในการสื่อสาร ความหมายและการใช้สำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ.....	60
1.คำพังเพยชนิดแสดงเจตนาดำหนิ.....	60

2.คำพังเพยชนิดแสดงเจตนาตักเตือน.....	62
3.คำพังเพยชนิดแสดงเจตนาแสดงความเห็น.....	64
4.คำพังเพยชนิดแสดงเจตนาชื่นชมหรือพึงพอใจ.....	67
ภาพสะท้อนจากสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ.....	70
1.สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งแวดล้อม.....	70
2.สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม.....	73
สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	75
บรรณานุกรม.....	78
ภาคผนวก.....	80
ประวัติผู้ศึกษา.....	88

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. การสัมผัสสระและสัมผัสพยัญชนะที่อยู่ในวรรคเดียวกัน.....	24
2. การสัมผัสสระและสัมผัสพยัญชนะที่อยู่ระหว่างวรรคกัน.....	29

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สำนวนเป็นภาษารูปแบบหนึ่งที่มีการนำคำ วลี หรือประโยคซึ่งมีความหมายแฝงมาใช้ในเชิงการเปรียบเทียบเพื่อไว้เป็นคติสอนใจของคนในสังคม แสดงให้เห็นถึงค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนวิถีปฏิบัติของคนในสังคมนั้นๆ ได้ สำนวนจึงถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ เพราะสำนวนส่วนใหญ่ล้วนสร้างขึ้นมาจากคคิความคิดของบรรพบุรุษที่มีวิถีชีวิตผูกพันกับสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น มีลักษณะเป็นคำคล้องจอง คำคม ผูกปมให้คิด เป็นปริศนา แฝงไปด้วยปรัชญาชีวิต ข้อคิด ข้อพึงปฏิบัติเพื่อสร้างสำนึกที่ดีในสังคม แสดงถึงภูมิปัญญาของมนุษย์แต่ละชนชาติ การศึกษาเรื่องสำนวนจึงทำให้เราเข้าใจ โลกทัศน์ ค่านิยม สภาพสังคม วัฒนธรรม ประเพณี ตลอดจนภูมิปัญญาและประสบการณ์ของชนชาติต่างๆ นั้นอีกด้วย

การศึกษาสำนวนที่ใช้ในภาษาของตนเองจึงเป็นการแสดงให้เห็นว่า สำนวนนั้นมีความสำคัญในเชิงสังคมและวัฒนธรรมที่ปลูกฝังอยู่ในจิตสำนึกของมนุษย์ เช่น การสั่งสอนให้คนในสังคมปฏิบัติตนในทางที่ดี โดยใช้สำนวนในการเปรียบเทียบให้เห็นถึงผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้น การศึกษาสำนวนในภาษาของตนเองไม่เพียงแต่ทำให้เราเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของเราได้อย่างลึกซึ้งแล้ว แต่ยังเป็นการศึกษาวัฒนธรรมในด้านอื่นๆ ของคนในชาติด้วย จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่องสำนวนที่นอกเหนือจากชาติของตนเอง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และเรียนรู้วัฒนธรรมทางด้านภาษาของเจ้าของภาษาควบคู่ไปกับการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นๆ ด้วย

เมื่อกล่าวถึงการศึกษานำนวนของต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า สำนวนต่างประเทศภาษาหนึ่งที่น่าสนใจอย่างมากคือ “สำนวนจีน” เพราะนอกจากจะศึกษาควบคู่ไปกับการเรียนภาษาจีนแล้ว ยังทำให้เราเห็นถึงวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม สภาพสังคม ตลอดจนภูมิปัญญาต่างๆ ของชาวจีน ผ่านสำนวนดังกล่าว นอกจากนี้ การใช้สำนวนจะทำให้เราเข้าใจความหมายของคำพูดได้ลึกซึ้งและรวดเร็วมากยิ่งขึ้นด้วย

อีกประการหนึ่ง ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีความสำคัญรองลงมาจากภาษาอังกฤษ เป็นอันดับ 2 หรืออันดับที่ 3 ที่ได้นำมาใช้ในการสื่อสาร สิ่งที่น่ามาใช้มาก คือ สำนวน ซึ่งใช้ทั้งการพูด และการเขียน ดังนั้น การศึกษาโครงสร้างทางภาษาของสำนวน เจตนาในการสื่อสาร ความหมายและขอบเขตของการใช้สำนวนจะเป็นประโยชน์ ทำให้ใช้สำนวนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น โครงสร้างของสำนวนมีทั้งคำ วลี และประโยค บางสำนวนมีความหมายเหมือนกันต่างกันที่เจตนาในการใช้ (สุนันท์ อัญชลีนุกูล : 2542) หากเลือกใช้ สำนวน

ผิดโดยไม่ทราบว่าเป็นจำนวนนั้นมีเจตนาจะใช้อย่างไรอาจจะทำให้การสื่อสารความหมายเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

จำนวนเงินที่ผู้วิจัยสนใจศึกษานั้นได้กำหนดขอบเขต เป็นจำนวนเงินที่จะประกอบด้วยคำหรือกลุ่มคำที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเอง มีอยู่ และเป็นอยู่ตามธรรมชาติของสิ่งๆนั้น สภาพภูมิประเทศที่เป็นไปได้เองโดยไม่ได้ปรุงแต่งใดๆ เช่น ดิน น้ำ ลม ไฟ อากาศ พืชพันธุ์ ปრაกฏการณ์ธรรมชาติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 ให้ความหมายของคำว่า “ จำนวน ” ไว้ดังนี้
จำนวน น. ถ้อยคำที่เรียบเรียง, โวหาร, บางทีก็ใช้ว่าจำนวนโวหาร; เช่น สารคดีเรื่องนี้จำนวนโวหารดี ความเรียงเรื่องนี้จำนวนโวหารลุ่มๆ ดอนๆ ; คดี เช่น ปิดจำนวน ; ถ้อยคำหรือข้อความที่กล่าวสืบทอดกันมาช้านานแล้ว มีความหมายไม่ตามตัวหรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่ เช่น สอนจะระเข้้วยน้ำ ร้าไม้ดีโทษปีโทษกลอง, ถ้อยคำที่แสดงออกมาเป็นข้อความพิเศษเฉพาะภาษาหนึ่งๆ เช่น จำนวนฝรั่ง จำนวนบาลี...; ลักษณะนามใช้เรียกข้อความหรือบทประพันธ์รายหนึ่งๆ เช่น อิเหนาหลายจำนวน บทความ 2 จำนวน.

กาญจนาคพันธุ์ (นามแฝง : 2513) ได้อธิบายความหมายของจำนวนว่า “ จำนวน ” ไว้ในหนังสือจำนวนไทย ดังนี้

“ คำพูดของมนุษย์เราไม่ว่าชาติใดภาษาใด แยกออกได้กว้างๆเป็นสองอย่าง อย่างหนึ่งพูดตรงไปตรงมาตามภาษาธรรมดา พอพูดออกมาก็เข้าใจกันได้ทันที อีกอย่างหนึ่งพูดเป็นชั้นเชิงไม่ตรงไปตรงมาแต่ให้มีความหมายในคำพูดนั้นๆ คนฟังอาจเข้าใจความหมายได้ทันทีถ้าคำพูดนั้นใช้กันแพร่หลายทั่วไปจนอยู่ตัวแล้ว แต่ถ้าไม่แพร่หลายคนฟังอาจไม่เข้าใจในทันที ต้องคิดจึงเข้าใจ หรือบางทีคิดแล้วเข้าใจไปอย่างอื่นก็ได้ หรือไม่เข้าใจเอาเลยก็ได้ คำพูดเป็นชั้นเชิงนี้เราเรียกกันว่า “ จำนวน ” คือคำพูดเป็นจำนวนอย่างชาวบ้านเขาเรียกกันว่า “ พูดสำบัดสำนวน ” ”

จำนวนเงินที่ใช้ในการวิจัยนี้หมายถึง ถ้อยคำที่มีวิธีการเรียบเรียงเป็นพิเศษไม่ต้องการพูดตรงๆ แต่เป็นวิธีการใช้ภาษาที่กระชับ กะทัดรัด มีความหมายเป็นที่เข้าใจและใช้กันจนเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง การใช้จำนวนเพื่อต้องการให้ข้อคิด สั่งสอน เตือนใจ ผู้วิจัยได้จำแนกหมวดหมู่ของธรรมชาติได้ 7 ประเภท ดังนี้ 1.หมวดดิน (土) 2.หมวดน้ำ (水) 3.หมวดลม (风) 4.หมวดไฟ (火) 5.หมวดท้องฟ้า (天) 6.หมวดสภาพภูมิอากาศ (气候) เช่น กลางวัน/กลางคืน อากาศร้อน/อากาศหนาว เป็นต้น และ 7.หมวดพืชพันธุ์ (植物)

สำหรับงานวิจัยจำนวนเงินที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ ผู้วิจัยพบว่า นอกจากจะมีความน่าสนใจในด้านการใช้ภาษาที่นำเอาคำ กลุ่มคำ หรือวลีต่างๆ มาประกอบกันเป็นจำนวนที่คล้องจองและเข้าใจง่ายแล้ว

สำนวนจีนเหล่านี้ยังมีความน่าสนใจในด้านของการแสดงความคิดต่างๆของคนจีน ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของมนุษย์ เพื่อใช้เป็นแนวทางและข้อคิดเตือนใจ

การศึกษาสำนวนจีนนั้น ผู้วิจัยพบว่ามีผู้ศึกษาไว้ดังนี้ ฉิน หยงหลิน (2526) ศึกษาเรื่องสำนวนจีนและสำนวนไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ กัน ชุนซิด ควน (2537) ศึกษาเรื่องสำนวนเกาหลีและสำนวนไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ สุมาลี ศรีปานเงิน (2543) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบสำนวนจีนที่มีคำว่า “xin” กับสำนวนไทยที่มีความหมายตรงกัน วรณิดา ถึงแสง (2545) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบสำนวนจีนกับสำนวนไทยที่มีคำบอกอวัยวะ “ตา” เหน่า รุ่ยเหิง (RAO RUIYING) (2547) ศึกษาเปรียบเทียบสำนวนไทยที่มีคำว่า “หัว” กับสำนวนจีนที่มีความหมายตรงกันหรือคล้ายคลึงกัน อูรา เค้น วิภยเลิศล้ำ (2548) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบสำนวนที่มีคำว่า เงิน ทอง และของมีค่าในภาษาจีนกับภาษาไทย ฮิเดโอะอิชิราโนะ (2550) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบสำนวนญี่ปุ่นกับสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์สี่เท้า

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวพบว่ายังไม่มียานวิจัยที่ศึกษาสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ ด้านโครงสร้างทางภาษา เจตนาในการสื่อสาร ความหมายและการใช้สำนวนตลอดจนลักษณะทางสังคมจีนที่สะท้อนจากสำนวน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสำนวนจีนทั้งหมด 50 สำนวนที่มีคำที่ความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติในประเด็นดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาลักษณะโครงสร้างทางภาษาของสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ
2. เพื่อศึกษาเจตนาในการสื่อสาร ความหมายและการใช้สำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ
3. เพื่อศึกษาลักษณะทางสังคมของจีนที่สะท้อนออกมาจากสำนวน

ขอบเขตของการศึกษา

ผู้วิจัยจะศึกษาสำนวนจีนที่มีคำที่ความหมายมีความเกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่ได้รวบรวมและคัดสรรมาจากหนังสือที่เกี่ยวกับสำนวนจีนจำนวน 50 สำนวน

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. ธรรมชาติ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเอง มีอยู่ และเป็นอยู่ตามธรรมชาติของสิ่งนั้น ๆ ที่เป็นไปเองโดยไม่ได้ปรุงแต่งใดๆ มีทั้งหมด 7 ประเภท ดังนี้ หมวดดิน (土), หมวดน้ำ (水), หมวดลม (风), หมวดไฟ (火), หมวดท้องฟ้า (天), หมวดสภาพภูมิอากาศ (气候) เช่น กลางวัน/กลางคืน อากาศ

ร้อน/อากาศหนาว เป็นต้น และหมวดพืชพันธุ์ (植物) ทั้งคำที่มีความหมายโดยตรง และคำที่มีความหมายแฝง

2.สำนวน หมายถึง ถ้อยคำที่มีวิธีการเรียบเรียงเป็นพิเศษไม่ต้องการพูดตรงๆ แต่เป็นวิธีการใช้ภาษาที่กระชับ กะทัดรัด มีความหมายเป็นที่เข้าใจและใช้กันจนเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง การใช้สำนวนเพื่อต้องการให้ข้อคิด สั่งสอน เตือนใจ

วิธีดำเนินการวิจัย

1.ทบทวนเอกสาร กรอบแนวคิดเรื่องสำนวนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนวน

2.ค้นคว้าและรวบรวมสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ทั้ง 7 ประเภท ตัดสำนวนที่ซ้ำกันในแต่ละเล่มออก ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สืบค้นมาจาก

2.1. หนังสือ “100 สำนวนจีน” ของ ทิมหมิ่นอักษร มาจำนวน 20 คำ

2.2. หนังสือ “คำจีน เขียนชีวิต” ของ ดวงพร วงศ์ชูเครือ มาจำนวน 9 คำ

2.3. หนังสือ “สนุกกับคำแสลงจีน” ของ จูไรรัตน์ อารยะกิตติพงษ์ มาจำนวน 6 คำ

2.4. หนังสือ “สนุกกับสำนวนจีน” ของ ประภัสสร วศินนิติวงศ์ มาจำนวน 6 คำ

2.5. หนังสือ “สนุกกับสุภาษิตจีน” ของ จูไรรัตน์ อารยะกิตติพงษ์ มาจำนวน 9 คำ

จากการค้นคว้ามดังกล่าว ได้สำนวนทั้งสิ้น 50 สำนวน

4.นำสำนวนที่ได้มาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้ คือ ศึกษา ลักษณะโครงสร้างทางภาษาของสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ ศึกษาเจตนาในการสื่อสาร ความหมาย และการใช้สำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ

5.สรุปผลการวิจัย และเรียบเรียงเป็นบทความวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.ทำให้ทราบถึงลักษณะ โครงสร้างทางภาษาของสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ

2.ช่วยให้เห็นถึงแนวคิดและเจตนาในการสื่อสาร ความหมายและการใช้สำนวนผ่านการศึกษาจากสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ

3.ช่วยให้เห็นถึงวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวจีน

4. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาจีน

5. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาสำนวนของชาติอื่นๆต่อไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้แบ่งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็น 2 ประเภท คือ 1. การถอดเสียงภาษาจีนด้วยตัวอักษร
2. งานวิจัยที่ศึกษาสำนวน

1. การถอดเสียงภาษาจีนด้วยตัวอักษร

การถอดเสียงคำจีนในบทความวิจัยนี้ใช้ระบบ 汉语拼音方案 HanYuPinYinFangAn (The Chinese Phonetic Alphabets) ซึ่งเป็นตัวอักษรที่ใช้เป็นทางการในประเทศจีน (王力: 1979)

1.1. ตัวอักษรแทนเสียงพยัญชนะ 24 เสียง

b p m f d t n l z c s zh

ch sh r j q x g k h ng y w

1.2. ตัวอักษรแทนเสียงสระ

ก. ตัวอักษรแทนเสียงสระเดี่ยว

a o e i u ü

ข. ตัวอักษรแทนเสียงสระผสม

ai ei ao ou ia ie ua uo üe iao iou uai uei

ตัวอักษรข้างต้นใช้แทนเสียงต่างๆ ดังนี้

เสียงพยัญชนะต้น 23 เสียง

ตัวอักษร	คำอธิบาย	ตัวอย่าง
b	เทียบได้กับเสียง ป	bā 八 “แปด”
p	เทียบได้กับเสียง พ	pà 怕 “กลัว”
m	เทียบได้กับเสียง ม	mǎ 馬 “ม้า”

f	เทียบได้กับเสียง ฝ พ	fēi 飞 “บิน”
d	เทียบได้กับเสียง ต	dàn 但 “แต่”
t	เทียบได้กับเสียง ท ธ ถ ฐ	tàn 炭 “ถ่าน”
n	เทียบได้กับเสียง น	nán 难 “ยาก”
l	เทียบได้กับเสียง ล	lóng 龙 “มังกร”
z	คล้ายกับเสียง จ โดยปลายลิ้นจะกด อยู่หลังฟันล่าง	zǎo 早 “เช้า”
x	คล้ายกับเสียง ซ ให้ลิ้นมีตำแหน่ง เหมือนกับจะออกเสียง อี	xīn 心 “หัวใจ”
g	เทียบได้กับเสียง ก	gēn 跟 “กับ”
k	เทียบได้กับเสียง ข ค	kāi 开 “เปิด”
h	คล้ายกับเสียง ห แต่เสียงลึกกว่า ห	hǔ 虎 “เสือ”
y	1. เทียบได้กับเสียง ย	ya 呀 “พัน”
	2. ถ้าอยู่หน้าสระ u จะออกเสียงคล้าย เสียง ย โดยให้ปากมีตำแหน่งเหมือน กับจะออกเสียง อู	yuán 圆 “กลม”

w	เทียบได้กับเสียง ㄨ	wàn 萬 “หมื่น”
zh	คล้ายกับเสียง จ แต่เวลาออกเสียงต้องให้ ปลายลิ้นแตะเพดานแข็ง	zhòng 重 “หนัก”
j	คล้ายกับเสียง จ แต่เวลาออกเสียงต้องให้ ลิ้นส่วนหน้าไปแตะที่เพดานแข็ง เสียงนี้ เป็นหน่วยเสียงย่อยของเสียง ch เสียง j จะใช้กับสระหน้าเท่านั้น	jǐ 几 “กี่”
ch	คล้ายกับเสียง ช เวลาออกเสียงต้องให้ ปลายลิ้นแตะเพดานแข็ง	chū 出 “ออก”
q	คล้ายกับเสียง ฉ ช เวลาออกเสียงต้องให้ ลิ้นส่วนหน้าไปแตะที่เพดานแข็ง เสียงนี้ เป็นหน่วยเสียงย่อยของเสียง ch เสียง q จะใช้กับสระหน้าเท่านั้น	qǐng 请 “ขอ”
r	คล้ายกับเสียง r ในภาษาอังกฤษ แต่เวลา ออกเสียงปลายลิ้นห่อไปทางเพดานแข็ง	rù 入 “เข้า”
c	เทียบได้กับเสียง ฉ ช	cǎo 草 “หญ้า”
s	เทียบได้กับเสียง ส ศ	sāo 搔 “กวาด”
sh	เทียบได้กับเสียง sh ในภาษาอังกฤษ	shān 山 “ภูเขา”

เสียงพยัญชนะสะกด

ลัทอักษร	คำอธิบาย	ตัวอย่าง
n	เทียบได้กับเสียงแม่ กน	màn 慢 “ช้า”
ng	เทียบได้กับเสียงแม่ กง	yǎng 養 “เลี้ยง”
r	เทียบได้กับเสียงลงท้ายภาษาอังกฤษ สำเนียงอเมริกา เช่น car	

ก. ลัทอักษรแทนเสียงสระเดี่ยว

ลัทอักษร	คำอธิบาย	ตัวอย่าง
a	เทียบได้กับเสียง อา	dà 大 “ใหญ่”
e	1.เทียบได้กับเสียงเออ	sè 色 “สี”
	2.ถ้าอยู่หลังเสียง y จะออกเสียงคล้ายกับเสียง เอ	yè 夜 “กลางคืน”
i	1.ถ้าไม่มีตัวพยัญชนะสะกดก็เทียบได้กับเสียง อี	mǐ 米 “แฟนคลับ”
	2.ถ้ามีเสียงพยัญชนะสะกดก็เทียบได้กับเสียง อี	nín 您 “ท่าน คุณ”
	3.เทียบได้กับเสียง อือ เสียงสระนี้จะปรากฏเฉพาะหลังพยัญชนะ z c s sh ch r เท่านั้น	zì 字 “ตัวหนังสือ”
		cì 次 “ครั้ง”

		si 四 “สี่”
		zhī 知 “รู้”
		chī 吃 “กิน”
		shí 十 “สิบ”
		rì 日 “ตะวัน”
o	คล้ายกับเสียง อัว + โอะ	wǒ 我 “ฉัน”
u	เทียบได้กับเสียง อู	lù 鹿 “กวาง”
ü	เทียบได้กับเสียง ü ในภาษาฝรั่งเศส เสียงสระนี้จะปรากฏเฉพาะหลังพยัญชนะ n l j q และ x เท่านั้น	nǔ 努 “พยายาม”

ข. ศัพท์อักษรแทนเสียงสระผสม

ศัพท์อักษร	คำอธิบาย	ตัวอย่าง
ai	เทียบได้กับเสียง ไอ	hǎi 海 “ทะเล”
ei	เทียบได้กับเสียง เอ+อี	fèi 肺 “ปอด”
ao	เทียบได้กับเสียง เอา,อาว	gāo 高 “สูง”

ou	คล้ายกับเสียง โอ+อู	kǒu 口 “ ปาก ”
ia	คล้ายกับเสียง อี+อา	jiā 家 “ บ้าน ”
ie	คล้ายกับเสียง อี+แอะ	jiè 借 “ ยืม ”
ua	คล้ายกับเสียง อัว+อำ	huā 花 “ ดอกไม้ ”
uo	คล้ายกับเสียง อัว+โ	shuì 說 “ พูด ”
üe	เทียบได้กับเสียง ü (อี+อู) + แอะ	yuè 月 “ เดือน ”

ค. ศัพท์อักษรแทนเสียงสระผสม 3 เสียง

ศัพท์อักษร	คำอธิบาย	ตัวอย่าง
iao	เทียบได้กับเสียง อี+เอาหรืออี+อาว	qiáo 桥 “ สะพาน ”
iou	เทียบได้กับเสียง อี+โ+อู	qiú 求 “ ขอ ”
uai	เทียบได้กับเสียง อู+ไ	kuài 快 “ เร็ว ”
uei	เทียบได้กับเสียง อู+เอ+อี	shuǐ 水 “ น้ำ ”

2. เสียงวรรณยุกต์

เสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนมี 4 เสียง เครื่องหมายที่ใช้แทนเสียงวรรณยุกต์ทั้ง 4 เสียง มีดังนี้

เครื่องหมาย	ระดับเสียง	ตัวอย่าง
เสียงหนึ่ง	55	媽 “แม่”
เสียงสอง	35	拿 “เอาเอาไป”
เสียงสาม	214	馬 “ม้า”
เสียงสี่	51	罵 “ด่า”
เสียงเบา	คำที่ออกเสียงเบา จะไม่มีเครื่องหมายแทนเสียง	吧 “นะ เอะ ”

2.งานวิจัยที่ศึกษาสำนวน

จากการศึกษาและวิเคราะห์ สำนวนจีนที่มีคำที่ความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสำนวนดังนี้

ฉิน หยงหลิน (2526) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “สำนวนจีนกับสำนวนไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ” เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของสำนวนจีนและสำนวนไทย วิเคราะห์วิธีการเปรียบเทียบสำนวนจีนและสำนวนไทย แล้วนำมาเปรียบเทียบความหมายของสำนวนทั้งสองภาษา โดยการศึกษาเปรียบเทียบด้านความหมาย ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะสำนวนที่ประกอบด้วยคำ 4 คำกับสำนวนไทยจากหนังสือ เอกสารต่างๆ จำนวน 179 สำนวนที่มีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทยมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทั่วไปของสำนวนจีนและสำนวนไทย มีทั้งเหมือนและแตกต่างกันในด้านจำนวนคำ ลักษณะสัมผัส การกำหนดเสียงวรรณยุกต์ การซ้ำคำ การเลือกใช้คำ หน้าที่ทางไวยากรณ์ และความหมาย ในด้านการเปรียบเทียบ พบว่า สำนวนจีนแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ ประเภทที่มีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทย และสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบเหมือนกัน ประเภทที่มีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทย แต่สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบต่างกันบางประการ และประเภทที่มีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทย แต่สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบต่างกัน ส่วนผลจากการศึกษาภาพสะท้อนจากสำนวนจีนและสำนวนไทยนั้น ทั้งสองสำนวนต่างก็สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และทัศนคติที่เกี่ยวเนื่องต่างๆของคนจีนและคนไทย ซึ่งมีทั้งที่เหมือนและแตกต่างกัน

ชุน ซิล ควน (2537) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “สำนวนเกาหลีและสำนวนไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ” เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของสำนวนเกาหลีและสำนวนไทย เปรียบเทียบความหมายของสำนวนเกาหลีและสำนวนไทย และเปรียบเทียบที่มาของสำนวนทั้งสองสำนวน ซึ่งในด้านการเปรียบเทียบความหมาย ผู้วิจัยได้ศึกษาสำนวนที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกันจำนวน 61 สำนวน

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทั่วไปของสำนวนเกาหลีและสำนวนไทย มีทั้งเหมือนกัน คล้ายคลึงกัน และแตกต่างกัน ในด้านการเปรียบเทียบความหมายสามารถแบ่งได้ 3 ประเภท คือ ประเภทที่มีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทย และสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบเหมือนกัน ประเภทที่มีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทย แต่สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบต่างกันบางประการ และประเภทที่มีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนไทย แต่สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบต่างกัน และในด้านการเปรียบเทียบที่มาของทั้งสองสำนวนมีที่มาจากสิ่งต่างๆ เหมือนกันและคล้ายคลึงกัน

สุมาลี ศรีปานเงิน (2543) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนที่มีคำว่า “xin” กับสำนวนไทยที่มีความหมายตรงกัน” เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนที่มีคำบอกอวัยวะ “xin” (ใจ) ที่ประกอบด้วยคำ 4 คำ กับสำนวนไทยที่มีความหมายตรงกัน

ผลการศึกษาพบว่า ทั้งสำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีคำว่า “xin” หรือ “ใจ” แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจที่คล้ายคลึงกันในความหมายของคำว่า “xin” หรือ “ใจ” ที่มีอยู่ในสำนวนว่านอกจากจะหมายถึงอวัยวะแล้ว ยังมีความหมายเชิงนามธรรมที่หมายถึง สิ่งที่ทำหน้าที่รู้ รู้สึกนึกคิด และยังสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติ ภูมิปัญญาและคุณธรรมของชาวจีนและชาวไทยที่มีความคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่

วรรณิตา ถึงแสง (2545) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนกับสำนวนไทยที่มีคำบอกอวัยวะ “ตา” ” เพื่อวิเคราะห์ลักษณะรูปแบบสำนวนที่มีคำบอกอวัยวะ “ตา” ในภาษาจีนและภาษาไทย ซึ่งมีทั้งที่เหมือนกันและต่างกัน ด้านการใช้คำบอกอวัยวะคำเดียวในสำนวน และการใช้คำบอกอวัยวะ 2 คำในสำนวน และเพื่อศึกษาความหมายของคำบอกอวัยวะ “ตา” ในสำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีความหมายทั้งโดยตรงและโดยนัย

ผลการศึกษาพบว่า การเปรียบเทียบความหมายของสำนวนที่มีคำบอกอวัยวะ “ตา” ในสำนวนจีนและสำนวนไทย สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ สำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกันและใช้คำบอกอวัยวะ “ตา” เหมือนกัน สำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีความหมายเหมือนหรือ

คล้ายคลึงกัน แต่สำนวนไทยใช้คำบอกอวัยวะชนิดอื่น และสำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน แต่สำนวนไทยไม่กล่าวถึงคำบอกอวัยวะ

เหรา รุยเหยิง (2547) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนไทยที่มีคำว่า “หัว” กับสำนวนจีนที่มีความหมายตรงกันหรือคล้ายคลึงกัน” เพื่อเปรียบเทียบสำนวนไทยที่มีคำว่า “หัว” กับสำนวนจีนที่มีความหมายตรงกันหรือคล้ายคลึงกัน และเพื่อศึกษาภาพสะท้อนวัฒนธรรมไทยและจีนจากสำนวนที่รวบรวมได้ นำมาเปรียบเทียบและศึกษาภาพสะท้อนจากสำนวน

ผลการศึกษาพบว่า มีสำนวนไทยที่มีคำว่า “หัว” และความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกันกับสำนวนจีนที่มีคำว่า “หัว” จำนวน 14 สำนวน สำนวนไทยที่มีคำว่า “หัว” และความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนจีนที่ใช้เป็นคำบอกอวัยวะอื่น จำนวน 7 สำนวน และสำนวนไทยที่มีคำว่า “หัว” ซึ่งมีความหมายตรงหรือคล้ายคลึงกับสำนวนจีนที่ไม่มีการใช้คำบอกอวัยวะใดๆ จำนวน 26 สำนวน นอกจากนี้ ยังพบว่า สำนวนที่นำมาใช้ศึกษาสามารถสะท้อนสภาพความเป็นอยู่ และทัศนคติเกี่ยวกับหัวหรือศีรษะส่วนความหมายของสำนวนสะท้อนทัศนคติเกี่ยวกับครอบครัว ญาติพี่น้อง ทัศนคติเกี่ยวกับอาวุธ ทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจ ยศศักดิ์ด้วย

อุรา เค้นวิทย์เลิศล้ำ (2548) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนที่มีคำว่า เงิน ทอง และของมีค่าในภาษาจีนกับภาษาไทย” เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของสำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีคำว่า เงิน ทอง และของมีค่า และเพื่อเปรียบเทียบความหมายของสำนวนนี้ในสองภาษา โดยผู้วิจัยศึกษาเฉพาะสำนวนจีนที่มีมากกว่า 3 คำขึ้นไปกับสำนวนไทยที่มีคำว่าเงิน ทอง และของมีค่าในภาษาไทย

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะรูปแบบทั่วไปของสำนวนที่มีคำว่า เงิน ทอง และของมีค่าในภาษาจีนกับภาษาไทย มีทั้งเหมือนกันและแตกต่างกันในด้านการใช้คำว่า เงิน ทอง และของมีค่าคำเดียวในสำนวน และสองคำในสำนวน ส่วนในด้านการเปรียบเทียบความหมายของสำนวนนั้น สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ สำนวนจีนกับสำนวนไทยที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันและใช้คำว่า เงิน ทอง และของมีค่าเหมือนกัน สำนวนจีนกับสำนวนไทยที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน แต่ใช้คำว่า เงิน ทอง และของมีค่าต่างกัน และสำนวนจีนกับสำนวนไทยที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน แต่สำนวนไทยไม่ได้กล่าวถึงคำว่า เงิน ทอง และของมีค่า

อิเดโออะ อิราโนะ (2550) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบสำนวนญี่ปุ่นกับสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์สี่เท้า” เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสำนวนญี่ปุ่นและสำนวนไทยที่มีการใช้คำเกี่ยวกับสัตว์สี่เท้า และวิเคราะห์ให้เห็นถึงความหมายของสำนวนที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกันของทั้งสองภาษา รวมทั้งศึกษาภาพสะท้อนจากสำนวนญี่ปุ่นและสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์สี่เท้า โดยใช้สำนวนญี่ปุ่นที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์สี่เท้าจำนวน 353 สำนวนจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับสำนวนญี่ปุ่นที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์สี่เท้านำมาเปรียบเทียบกับสำนวนไทยจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับสำนวนไทย และเสนอผลการศึกษารูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า ในด้านการเปรียบเทียบ พบว่า มีสำนวนไทยที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกันกับสำนวนญี่ปุ่นที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์สี่เท้าอยู่ 82 สำนวน สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ สำนวนญี่ปุ่นและสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์สี่เท้าชนิดนั้นๆ เหมือนกันสำนวนญี่ปุ่นและสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์สี่เท้าชนิดนั้นๆ แต่สำนวนไทยใช้คำเกี่ยวกับสัตว์สี่เท้าที่ต่างชนิดกัน และสำนวนญี่ปุ่นและสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์สี่เท้าแต่สำนวนไทยไม่ได้กล่าวถึงสัตว์ใดๆเลย ส่วนผลการศึกษายังพบอีกว่า ภาพสะท้อนในด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของทั้งสองประเทศแตกต่างกัน จึงทำให้ลักษณะทางกายภาพของมนุษย์ พันธุ์สัตว์ และพันธุ์พืชนั้นก็แตกต่างกันไปด้วย

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าที่ผ่านมามีผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับสำนวนของแต่ละชาติ เช่น ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบสำนวนจีนและสำนวนไทย ของฉิน หยงหลิน (2526) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบสำนวนเกาหลีและสำนวนไทย ของซุน ชิล ควน (2537) เป็นต้น ส่วนสำนวนจีนก็มีผู้ที่สนใจศึกษาอยู่ไม่น้อย แต่แตกต่างกันออกไปในแต่ละด้าน เช่น ศึกษาเรื่องเปรียบเทียบสำนวนจีนที่มีคำว่า “ xin ” กับสำนวนไทยที่มีความหมายตรงกัน ของสุมาลี ศรีปานเงิน (2543) ศึกษาเรื่องเปรียบเทียบสำนวนจีนกับสำนวนไทยที่มีคำออกอวัยวะ “ ตา ” ของวรรณิดา ถึงแสง (2545) เป็นต้น แต่ไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ ผู้วิจัยจึงประสงค์จะศึกษาเรื่องนี้

ผลการวิจัย

โครงสร้างทางภาษาของสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ

1. จำนวนคำ

คำ หมายถึง เสียงที่เปล่งออกมาแล้วมีความหมาย จากการศึกษาพบว่า สำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ จะเป็นสำนวนที่มีจำนวนคำตั้งแต่ 4 คำ จนถึง 14 คำ ดังนี้

สำนวนจีนที่มี 4 คำ

hán shā shè yǐng

含 沙 射 影

อม ทราย ฟัน เงาม

(อมทรายไว้ฟันเงา)

yú gōng yí shān

愚 公 移 山

โง่ ปู่ ย้าย ภูเขา

(ชายแก่โง่ย้ายภูเขา)

rú yú dé shuǐ

如 鱼 得 水

เหมือน ปลา ได้รับ น้ำ

(เหมือนปลาได้น้ำ)

shuǐ luò shí chū

水 落 石 出

น้ำ ลด ตอ โผล่ออกมา

(น้ำลดตอผุด)

bǎi chuān guī hǎi

百 川 归 海

ร้อย แม่น้ำ มุ่งสู่ ทะเล

(สายน้ำทุกสายมุ่งสู่ทะเล)

xuě zhōng sòng tàn
雪中送炭

หิมะ กลาง ส่ง ถ่าน

(มอบถ่านไม้กลางหิมะ)

gǔ rén dù hé
贾人渡河

พ่อค้า คน ข้าม แม่น้ำ

(พ่อค้าข้ามน้ำ)

fù shuǐ nán shōu
覆水难收

ครอบคลุม น้ำ ยาก รวบรวม

(สายน้ำไม่หวนคืน)

huī hàn chéng yǔ
挥汗成雨

กระจาย เหงื่อ กลายเป็น ฝน

(สดเหงื่อกลายเป็นฝน)

náng yíng yìng xuě
囊萤映雪

กระเป๋าคิ่งห้อย แสงสะท้อน หิมะ

(ถุงหิ่งห้อยและแสงสะท้อนของหิมะ)

mǎn chéng fēng yǔ
满城风雨

ทั่ว เมือง ลม ฝน

(ลมพัดพายุทั่วเมือง)

shèn xiāo chén shàng
甚嚣尘上

อย่างยิ่ง เอะอะโวยวาย ฝุ่น ข้างบน

(พอเสียงดังเกรียวกราว ฝุ่นก็ฟุ้งเคลือบอบอวล)

rú huǒ rú tú
如 火 如 荼
เสมือน ไฟ เสมือน เจตนา
(เสมือนดังเพลิงที่ไหม้ไหม้)

kōngzhōng lóu gé
空 中 楼 阁
บนท้องฟ้า ตึก เรือน
(วิมานบนอากาศ)

tōu tiān huàn rì
偷 天 换 日
ขโมย ท้องฟ้า เปลี่ยนแปลง ดวงอาทิตย์
(ขโมยฟ้าเปลี่ยนตะวัน)

rì mù tú qióng
日 暮 途 穷
ดวงอาทิตย์ ยามเย็น หนทาง จนถึงที่สุดแล้ว
(ฟ้ามืดทางตัน)

zhāo sān mù sì
朝 三 暮 四
ยามเช้า สาม ยามเย็น สี่
(เช้าสามเย็นสี่)

kuā fù zhú rì
夸 父 逐 日
ชื่อคน:ควาฟู ไล่ตาม ดวงอาทิตย์
(ควาฟูไล่ตามตะวัน)

chún wáng chǐ hán
唇 亡 齿 寒
ริมฝีปาก ปราศจาก ฟัน หนาว
(เมื่อปราศจากริมฝีปากฟันฟางก็หนาวเหน็บ)

wǔ tǐ tóu dì
五 体 投 地
ห้า ร่างกาย จรด พื้น
(เบญจางค์ประดิษฐ์)

lín kě jué jǐng
臨 渴 掘 井
หิว น้ำ ขุด บ่อ
(หิวน้ำขุดบ่อ)

shuǐ dī shí chuān
水 滴 石 穿
น้ำ หยด หิน ทะลุ
(น้ำหยดหินทะลุ)

tiān wài yǒu tiān
天 外 有 天
ท้องฟ้า ข้างนอก มี ท้องฟ้า
(เหนือฟ้ายังมีฟ้า)

huǒ shāo méi máo
火 烧 眉 毛
ไฟ เผา คิ้ว ขน
(ไฟเผาขนคิ้ว)

qíng tiān pī lì
晴 天 霹 雳
แจ่มใส ท้องฟ้า ฟ้าร้อง
(ฟ้าร้องท้องฟ้าแจ่มใส)

zhǐ tiān shì rì
指 天 誓 日
ชี้ ฟ้า สาบานต่อ พระอาทิตย์
(ชี้ฟ้าสาบานต่อพระอาทิตย์)

wú fǎ wú tiān
蕪 法 蕪 天

ไม่มี กฎหมาย ไม่มี กฎแห่งสวรรค์
(ไม่มีกฎหมายไม่มีกฎแห่งสวรรค์)

fān tiān fù dì
翻 天 覆 地

พลิก ฟ้ำ พลิก แผ่นดิน
(พลิกฟ้าพลิกแผ่นดิน)

yè yǐ jì rì
夜 以 繼 日

กลางคืน ต่อ กลางวัน
(กลางคืนต่อกลางวัน)

yǔ hòu chūn sǔn
雨 候 春 笋

ฝน หลัง ฤดูใบไม้ผลิ หน่อไม้
(หน่อไม้หลังฝนฤดูใบไม้ผลิ)

ถ่านวนจินที่มี 5 คำ

píng dì yī shēng léi
平 地 一 聲 雷

ที่ราบ ดิน หนึ่ง เสียง ฟ้ำร้อง
(เสียงฟ้ำร้องดังขึ้นในที่ราบ)

huàn tāng bù huàn yào
換 湯 不 換 藥

เปลี่ยน น้ำ ไม่ เปลี่ยน ยา
(เปลี่ยนน้ำไม่เปลี่ยนยา)

jí fēng zhī jìng cǎo
疾 風 知 勁 草

แรง ลม รู้ แข็งแรง หญ้า
(ลมพัดแรงจึงรู้ว่าหญ้าที่แข็งแรง)

สำนวนจีนที่มี 6 คำ

tài suì tóu shàng dòng tǔ
太歲 頭上動土

ชื่อคน: ไท่ซุ่ย ศิริษะ ข้างบน ทำ ดิน

(ขุดดินบนศรีษะของไท่ซุ่ย)

yuán shuǐ bù jiù jìn huǒ
元水不救近火

ไกล น้ำ ไม่ ช่วย ใกล้ ไฟ

(น้ำอยู่ไกล ดับไฟที่ไหม้อยู่ใกล้ๆไม่ทัน)

jǐng shuǐ bú fàn hé shuǐ
井水不犯河水

บ่อ น้ำ ไม่ ล้วงเกิน แม่ น้ำ

(บ่อน้ำไม่ล้วงเกินน้ำในแม่น้ำ)

tiān yǒu bù cè fēng yún
天有不测风云

ท้องฟ้า มี ไม่ เคา ลม เมฆ

(ฟ้ามีลมและเมฆที่ไม่สามารถจะเดาได้)

สำนวนจีนที่มี 7 คำ

zhè shān wàng zhe nà shān gāo
這山望着那山高

นี้ ภูเขา มอง นั้น ภูเขา สูง

(อยู่ภูเขานี้เห็นภูเขานู้นสูง)

tiào jìn huáng hé xǐ bù qǐng
跳 進 黃河洗不請

กระโดด มุ่งไปข้างหน้า แม่น้ำเหลือง ล้าง ไม่ สะอาด

(ต่อให้กระโดดลงไปแม่น้ำหวงโหล่ล้างไม่สะอาด)

bù gǎn yuè léi chí yí bù
不 敢 越 雷 池 一 步

ไม่ กล้าหาญ ข้าม ทะเลสาบ หนึ่ง ก้าวเดิน

(ไม่กล้าข้ามทะเลสาบเลยจื่อแม้เพียงหนึ่งก้าว)

sì hǎi zhī nèi jiē xiōng dì
四 海 之 内 皆 兄 弟

สี่ ทะเล ที่ พี่น้อง ทั้งสิ้น พี่น้องผู้ชาย

(สี่ห้วงสมุทรล้วนพี่น้อง)

jūn zǐ zhī jiāo dàn rú shuǐ
君 子 之 交 淡 如 水

กษัตริย์ คนธรรมดา ที่ คบค้า จืดชืด เหมือน น้ำ

(วิญญูชนคบหากันจืดชืดเหมือนน้ำ)

ตำนานจีนที่มี 8 คำ

bā xiān guō hǎi gè xiǎn shén tōng
八 仙 過 海 各 显 神 通

แปด เซียน ข้าม ทะเล แต่ละ แสดง เทพ ชำนาญ

(แปดเซียนข้ามทะเล อิทธิปาฏิหาริย์ของแต่ละองค์เป็นที่ประจักษ์ชัดเจน)

wàn shì jù bèi zhī qiàn dōng fēng
萬 事 具 备 只 欠 东 风

มากมาย งาน ตระเตรียม มีพร้อม เพียง ขาด ทิศตะวันออก ลม

(ทุกอย่างพร้อมพริก ขาดแต่ลมบูรพา)

zhú lán zǐ dǎ shuǐ yī chǎng kōng
竹 籃 子 打 水 一 場 空

ไม้ไผ่ ตะกร้า ใส น้ำ หนึ่ง ครั้ง ว่างเปล่า

(ใสตะกร้าไม้ไผ่ตักน้ำ สุดท้ายเหลือแต่ความว่างเปล่า)

yī yè zhàng mù bù jiàn tài shān
一 叶 障 目 不 见 泰 山
หนึ่ง ใบไม้ กั้นขวาง มองดู ไม่ เจอ ชื่อภูเขา:ไท่ซาน
(ใบไม้เดียวบังตาทำให้มองไม่เห็นภูเขาไท่ซาน)

sān tiān dǎ yú liǎng tiān shài wǎng
三 天 打 鱼 , 两 天 晒 网
สาม วัน จับ ปลา สอง วัน ตาก แห
(จับปลาสามวัน ตากแหสองวัน)

สำนวนจีนที่มี 9 คำ

zuò yì tiān hé shàng zhuàng yì tiān zhōng
做 一 天 和 尚 , 撞 一 天 钟
ทำ หนึ่ง วัน พระ ย่ำ หนึ่ง วัน ระฆัง
(เป็นพระอยู่หนึ่งวันก็ย่ำระฆังไปหนึ่งวัน)

สำนวนจีนที่มี 11 คำ

rén bù kě mào xiàng , hǎi shuǐ bù kě dòu liáng
人 不 可 貌 相 , 海 水 不 可 斗 量
คน ไม่ได้ สิ่งที่เห็นจากภายนอก ทะเล น้ำ ไม่ได้ ตวง ปริมาณ
(มนุษย์เราจะตัดสินกันที่รูปร่างหน้าตาหาได้ไม่ ดูน้ำทะเลยากนักที่จะหยั่งวัดได้)

สำนวนจีนที่มี 14 คำ

gè zì dǎ sāo mén qián xuě ,
各 自 打 搔 门 前 雪 ,
ต่าง ตัวเอง กำจัด กวาด ประตู หน้า หิมะ
mò guǎn páng rén wǎ shàng shuāng
莫 管 旁 人 瓦 上 霜
อย่า ก้าวก่าย ข้าง คน กระเบื้อง ข้างบน น้ำค้าง

(ต่างคนต่างกวาดหิมะหน้าบ้านตัวเอง อย่าไปยุ่งกับน้ำค้างแข็งบนชายคาบ้านที่อยู่ข้างเคียง)

2.การสัมผัส

จำนวนเงินมีค่าที่เกี่ยวกับธรรมชาติทั้งสัมผัสสระและสัมผัสพยัญชนะหรือที่เรียกว่า สัมผัสอักษร ดังนี้

2.1.การสัมผัสสระ

จำนวนเงินมีสัมผัสสระซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ สัมผัสในวรรคเดียวกันหรือสัมผัสระหว่างวรรค ดังนี้

2.1.1. การสัมผัสสระในวรรคเดียวกัน หมายถึง จำนวนเงินที่มีสัมผัสสระในวรรคเดียวกัน แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

ก.สัมผัสสระในคำชิดกัน คือ จำนวนนั้นมีการใช้สระเดียวกัน และคำนั้นอยู่ชิดกัน โดยไม่มีคำอื่นคั่น คำนั้นอาจอยู่ต้นสำนวน กลางสำนวน หรือท้ายสำนวนก็ได้

ข.สัมผัสสระในคำห่างกัน คือ จำนวนนั้นอาจมีคำอื่นมาคั่นคำเดียวหรือหลายคำก็ได้ คำนั้นอาจอยู่ต้นสำนวน กลางสำนวน หรือท้ายสำนวนก็ได้

2.1.2. การสัมผัสสระระหว่างวรรค หมายถึง จำนวนเงินที่มี 2 วรรคจะมีสัมผัสสระระหว่างวรรค แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

ก.คำที่สัมผัสกันเป็นคำสุดท้ายของวรรคแรกกับคำสุดท้ายของวรรคที่สอง

ข.คำที่สัมผัสจะอยู่ระหว่างคำสุดท้ายของวรรคแรกกับคำแรกของวรรคที่สอง

2.2.การสัมผัสพยัญชนะ

จำนวนเงินมีสัมผัสพยัญชนะ อาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ สัมผัสในวรรคเดียวกันหรือสัมผัสระหว่างวรรค

2.2.1.การสัมผัสพยัญชนะในวรรคเดียวกัน หมายถึง จำนวนเงินที่มีสัมผัสพยัญชนะในวรรคเดียวกัน แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

ก. สัมผัสพยัญชนะในคำชิดกัน คือ จำนวนนั้นมีการใช้พยัญชนะเดียวกัน และคำนั้นอยู่ชิดกัน โดยไม่มีคำอื่นคั่น คำนั้นอาจอยู่ต้นสำนวน กลางสำนวน หรือท้ายสำนวนก็ได้

ข. สัมผัสพยัญชนะในคำห่างกัน คือ จำนวนนั้นอาจมีคำอื่นมาคั่นคำเดียวหรือหลายคำก็ได้ คำนั้นอาจอยู่ต้นสำนวน กลางสำนวน หรือท้ายสำนวนก็ได้

2.2.2. การสัมผัสพยัญชนะระหว่างวรรค หมายถึง จำนวนจีนที่มี 2 วรรคจะมีสัมผัส

ระหว่างวรรค แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

ก. คำที่สัมผัสกันอยู่ในตำแหน่งเดียวกันของแต่ละวรรค

ข. คำที่สัมผัสกันอยู่ต่างตำแหน่งกันของแต่ละวรรค

สำหรับผลการวิจัยการสัมผัสนี้ เนื่องจากจำนวนหนึ่งจำนวนนั้นมีการสัมผัสมากกว่าหนึ่งลักษณะ ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอในรูปแบบของตาราง การสัมผัส เพื่อให้เห็นคำที่ใช้ในการสัมผัสชัดเจน โดยจะแบ่งเป็น ตารางการสัมผัสสระและพยัญชนะที่อยู่ในวรรคเดียวกัน กับตารางการสัมผัสสระและพยัญชนะที่อยู่ระหว่างวรรค ดังนี้

การสัมผัสสระและสัมผัสพยัญชนะที่อยู่ในวรรคเดียว

จำนวน	สัมผัสสระ		สัมผัสพยัญชนะ	
	ชิดกัน	ไม่ชิดกัน	ชิดกัน	ไม่ชิดกัน
rú yú dé shuǐ 如 鱼 得 水 (เหมือนปลาได้น้ำ)	rú yú 如 鱼			
xuě zhōng sòng tàn 雪 中 送 炭 (มอบถ่านไม้กลางหิมะ)	zhōng sòng 中 送			
mǎn chéng fēng yǔ 满 城 风 雨 (ลมพัดพาอยู่ทั่วเมือง)	chéng fēng 城 风			
zhè shān wàng zhe nà shān gāo 这 山 望 着 那 山 高 (อยู่ภูเขาสูงนี้เห็นภูเขาสูงนั้นสูง)		zhè zhe 这 , 着		zhè zhe 这 , 着
bǎi chuān guī hǎi 百 川 归 海 (สายน้ำทุกสายมุ่งสู่ทะเล)		bǎi hǎi 百 , 海		
gǔ rén dù hé 贾 人 渡 河 (พ่อค้าข้ามน้ำ)		gǔ dù 贾 , 渡		

<p>gè zì dǎ sāo mén qián xuě mò 各自打搔門前雪,莫 guǎn páng rén wǎ shàng shuāng 管旁人瓦上霜 (ต่างคนต่างกวาดหิมะหน้าบ้านตัวเอง อย่าไปยุ่งกับน้ำค้างแข็งบนชายคาบ้านที่อยู่ ข้างเคียง)</p>		<p>páng 旁, shàng 上</p>	<p>shàng 上 shuāng 霜</p>	
<p>sì hǎi zhī nèi jiē xiōng dì 四海之内皆兄弟 (สี่ห้วงสมุทรล้วนพี่น้อง)</p>		<p>sì zhī 四,之</p>		
<p>hán shā shè yǐng 含沙射影 (อมทรายไว้ฟันเงา)</p>			<p>shā shè 沙射</p>	
<p>tiào jìn huáng hé xǐ bù qǐng 跳進黃河洗不請 (ต่อให้กระโดดลงไปแม่น้ำฮวงโห้ล้าง ไม่สะอาด)</p>			<p>huáng hé 黃河</p>	
<p>huī hàn chéng yǔ 揮汗成雨 (สละเหงื่อกลายเป็นฝน)</p>			<p>huī hàn 揮汗</p>	
<p>yuán shuǐ bù jiù jìn 元水不救近 (น้ำอยู่ไกล ดับไฟที่ไหม้อยู่ใกล้ๆไม่ทัน)</p>			<p>jiù jìn 救近</p>	
<p>yú gōng yí shān 愚公移山 (ชายแก่ใจย้ายภูเขา)</p>				<p>yú yí 愚,移</p>
<p>tài suì tóu shàng dòng tǔ 太歲頭上動土 (จุดดินบนศรีษะของไท่ซู่)</p>				<p>tài tóu 太,頭, tǔ 土</p>
<p>fù shuǐ nán shōu 覆水難收 (สายน้าไม่หวนคืน)</p>				<p>shuǐ shōu 水,收</p>

shuǐ luò shí chū 水落石出 (น้ำลดตอผุด)				shuǐ shí 水 , 石
náng yíng yìng xuě 囊萤映雪 (ถุงหิ่งห้อยและแสงสะท้อนของหิมะ)	yíng yìng 螢 映		yíng yìng 螢 映	
bā xiān guō hǎi gè xiǎn shén 八仙過海各显神 tōng 通 (แปลเขียนข้ามทะเล อิทธิปาฏิหาริย์ของแต่ละองค์เป็นที่ประจักษ์ชัดเจน)		xiān xiǎn 仙 , 显		xiān xiǎn 仙 , 显
bù gǎn yuè léi chí yí bù 不敢越雷池一步 (ไม่กล้าข้ามทะเลสาบเหลยฉือแม่เพียงหนึ่งก้าว)		bù bù 不 , 步		bù bù 不 , 步
jūn zǐ zhī jiāo dàn rú shuǐ 君子之交淡如水 (วิญญาณคบหากันจืดชืดเหมือนน้ำ)	zǐ zhī 子 之		zǐ zhī 子 之	jūn jiāo 君 , 交
shèn xiāo chén shàng 甚嚣尘上 (พอเสียงดังเกรียวกราว ฝุ่นก็ฟุ้งคลบอบอวล)		shèn chén 甚 , 尘		shèn 甚 , shàng 上
wàn shì jù bèi zhī qiàn dōng 萬事具备只欠东 fēng 風 (ทุกอย่างพร้อมพรัก ขาดแต่ลมบูรพา)		shì zhī 事 , 只		
rú huǒ rú tú 如火如荼 (เสมือณดั่งเพลิงที่ไหม้ใหม่)		rú tú 如(1), 荼		
kōng zhōng lóu gé 空中楼阁 (วิมานบนอากาศ)	kōng zhōng 空 中			

tōu tiān huàn rì 偷天换日 (ขโมยฟ้าเปลี่ยนตะวัน)			tōu tiān 偷天	
rì mù tú qióng 日暮途穷 (ฟ้ามืดทางตัน)	mù tú 暮途			
zhāo sān mù sì 朝三暮四 (เช้าสามเย็นสี่)				sān sì 三, 四
kuā fù zhú rì 夸父逐日 (ควาฟูไล่ตามตะวัน)	fù zhú 父逐			
chún wáng chǐ hán 唇亡齿寒 (เมื่อปราศจากริมฝีปากฟันฟางก็หนาว เห็บ)				chún chǐ 唇, 齿
zhú lán zǐ dǎ shuǐ yī chǎng 竹篮子打水一场 kōng 空 (ใช้ตะกร้าไม้ไผ่ตักน้ำ สุดท้ายเหลือแต่ ความว่างเปล่า)				zhú zǐ 竹, 子
yī yè zhàng mù bù jiàn tài 一叶障目不见泰山 shān 山 (ใบไม้เดียวบังตาทำให้มองไม่เห็นภูเขา ไท่ซาน)	mù bù 目不		yī yè 一叶	
píng dì yī shēng léi 平地一声雷 (เสียงฟ้าร้องดังขึ้นในที่ราบ)	dì yī 地一			
wǔ tǐ tóu dì 五体投地 (เบญจางค์ประดิษฐ์)		tǐ dì 体, 地	tǐ tóu 体投	

huàn tāng bù huàn yào 换 汤 不 换 药 (เปลี่ยนน้ำไม่เปลี่ยนยา)		huàn huàn 换 , 换		huàn huàn 换 , 换
jǐng shuǐ bú fàn hé shuǐ 井 水 不 犯 河 水 (บ่อน้ำไม่ล่วงเกินน้ำในแม่น้ำ)		shuǐ shuǐ 水 , 水		shuǐ shuǐ 水 , 水
lín kě jué jǐng 临 渴 掘 井 (หิวน้ำขุดบ่อ)			jué jǐng 掘 井	
shuǐ dī shí chuān 水 滴 石 穿 (น้ำหยดหินทะลุ)				shuǐ shí 水 , 石
huǒ shāo méi máo 火 烧 眉 毛 (ไฟเผาขนคิ้ว)		shāo máo 烧 , 毛	méi máo 眉 毛	
wú fǎ wú tiān 蕪 法 蕪 天 (ไม่มีกฎหมายไม่มีกฎแห่งสวรรค์)		wú wú 蕪 , 蕪		wú wú 蕪 , 蕪
fān tiān fù dì 翻 天 覆 地 (พลิกฟ้าพลิกแผ่นดิน)				fān fù 翻 , 覆
yè yǐ jì rì 夜 以 繼 日 (กลางคืนต่อกลางวัน)	jì rì 繼 日			
yǔ hòu chūn sǔn 雨 候 春 笋 (หน่อไม้หลังฝนฤดูใบไม้ผลิ)	chūn sǔn 春 笋			
jí fēng zhī jìng cǎo 疾 风 知 劲 草 (ลมพัดแรงจึงรู้หญ้าที่แข็งแรง)				jí jìng 疾 , 劲
zhǐ tiān shì rì 指 天 誓 日 (ชี้ฟ้าสาบานต่อพระอาทิตย์)		zhǐ shì , rì 指 , 誓 , 日		
tiān wài yǒu tiān 天 外 有 天 (เหนือฟ้ายังมีฟ้า)		tiān tiān 天 , 天		tiān tiān 天 , 天

qíng tiān pī lì 晴天霹靂 (ฟ้าร้องท้องฟ้าแจ่มใส)	pī lì 霹靂			
tiān yǒu bù cè fēng yún 天有不測風雲 (ฟ้ามีลมและเมฆที่ไม่สามารถจะเดาได้)				yǒu yún 有, 雲

ตารางที่ 1 : การสัมผัสสระและสัมผัสพยัญชนะที่อยู่ในวรรคเดียวกัน

การสัมผัสสระและสัมผัสพยัญชนะที่อยู่ระหว่างวรรคกัน

จำนวน	สัมผัสสระ		สัมผัสพยัญชนะ	
	คำสุดท้ายของวรรคแรกกับคำสุดท้ายของวรรคที่สอง	ระหว่างคำสุดท้ายของวรรคแรกกับคำแรกของวรรคที่สอง	ตำแหน่งเดียวกันของแต่ละวรรค	ต่างตำแหน่งกันของแต่ละวรรค
rén bù kě mào xiàng 人不可貌相, hǎi shuǐ bù kě dòu liáng 海水不可斗量 (มนุษย์เราจะตัดสินกันที่รูปร่างหน้าตาหาได้ไม่ ดูน้ำทะเลยากนักที่จะหยั่งวัดได้)	xiàng liáng 相, 量			
zuò yī tiān hé shàng 做一天和尚, zhuàng yī tiān zhōng 撞一天钟 (เป็นพระอยู่หนึ่งวันก็ย้ายระฆังไปหนึ่งวัน)			yī yī 一, 一	
sān tiān dǎ yú 三天打鱼, liǎng tiān shài wǎng 两天晒网 (จับปลาสามวัน ตกแหสองวัน)			tiān tiān 天, 天	

ตารางที่ 2 : การสัมผัสสระและสัมผัสพยัญชนะที่อยู่ระหว่างวรรคกัน

3. การซ้ำคำในสำนวน

สำนวนจีนมักมีการซ้ำคำ แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การซ้ำคำในวรรคเดียวกัน และการซ้ำคำระหว่างวรรค

3.1. การซ้ำคำในวรรคเดียวกัน หมายถึง สำนวนจีนที่มีการซ้ำคำในวรรคเดียวกันมีลักษณะดังนี้

3.1.2. การซ้ำคำที่อยู่ห่างกัน คือ สำนวนนั้นมีการใช้คำซ้ำกัน และอาจมีคำอื่นมาคั่นคำเดียวหรือหลายคำก็ได้ คำนั้นอาจอยู่ต้นสำนวน กลางสำนวน หรือท้ายสำนวนก็ได้

zhè shān wàng zhe nà shān gāo
這 山 望 着 那 山 高

นี้ ภูเขา มอง นั้น ภูเขา สูง
(อยู่ภูเขาลูกนี้เห็นภูเขาลูกนั้นสูง)

rú huǒ rú tú
如 火 如 荼

เสมือน ไฟ เสมือน เจดนา
(เสมือนดังเพลิงที่ไหม้ไหม้)

huàn tāng bù huàn yào
换 汤 不 换 药

เปลี่ยน น้ำ ไม่ เปลี่ยน ยา
(เปลี่ยนน้ำไม่เปลี่ยนยา)

jǐng shuǐ bú fàn hé shuǐ
井 水 不 犯 河 水

บ่อ น้ำ ไม่ ล้วงเกิน แม่ น้ำ
(บ่อน้ำไม่ล้วงเกินน้ำในแม่น้ำ)

tiān wài yǒu tiān
天 外 有 天

ท้องฟ้า ข้างนอก มี ท้องฟ้า
(เหนือฟ้ายังมีฟ้า)

wú fǎ wú tiān
无 法 无 天

ไม่มี กฎหมาย ไม่มี กฎแห่งสวรรค์
(ไม่มีกฎหมายไม่มีกฎแห่งสวรรค์)

3.2. การซ้ำคำระหว่างวรรค หมายถึง จำนวนจีนที่มี 2 วรรคจะมีการซ้ำคำระหว่างวรรค แบ่ง ได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

3.2.1. การซ้ำคำที่อยู่ในตำแหน่งเดียวกันของแต่ละวรรค

zuò yì tiān hé shàng , zhuàng yì tiān zhōng
做 一 天 和 尚 , 撞 一 天 钟

ทำ หนึ่ง วัน พระ ย่า หนึ่ง วัน ระฆัง
(เป็นพระอยู่หนึ่งวันก็ย่ำระฆังไปหนึ่งวัน)

sān tiān dǎ yú , liǎng tiān shài wǎng
三 天 打 鱼 , 两 天 晒 网

สาม วัน จับ ปลา สอง วัน ตาก แห
(จับปลาสามวัน ตากแหสองวัน)

3.2.2. การซ้ำคำที่อยู่ต่างตำแหน่งกันในแต่ละวรรค

rén bù kě mào xiàng , hǎi shuǐ bù kě dòu liáng
人 不 可 貌 相 , 海 水 不 可 斗 量

คน ไม่ได้ สิ่ง que เห็นจากภายนอก ทะเล น้ำ ไม่ได้ ตวง ปริมาณ
(มนุษย์เราจะตัดสินกันที่รูปร่างหน้าตาหาได้ไม่ ดูน้ำทะเลยากนักที่จะหยั่งวัดได้)

4. การเลือกใช้คำ

การเลือกใช้คำของสำนวนจีนนั้น แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

4.1. การเลือกใช้คำที่มีความหมายตรงข้าม

xuě zhōng sòng tàn

雪中送炭

หิมะ กลาง ส่ง ถ่าน

(มอบถ่านไม้กลางหิมะ)

xuě tàn

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ 雪, 炭

หิมะ ถ่าน

zhè shān wàng zhe nà shān gāo

這山望着那山高

นี้ ภูเขา มอง นั้น ภูเขา สูง

(อยู่ภูเขาลูกนี้เห็นภูเขาลูกนั้นสูง)

zhè zhe nà

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ 這, 着那

นี้ นั้น

gǔ rén dù hé

賈人渡河

พ่อค้า คน ข้าม แม่น้ำ

(พ่อค้าข้ามน้ำ)

gǔ rén hé

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ 賈人, 河

พ่อค้า แม่น้ำ

hán shā shè yǐng

含 沙 射 影

อม ทราย ฟัน เงา

(อมทรายไว้ฟันเงา)

hán shè

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ 含, 射

อม ฟัน

yuán shuǐ bù jiù jìn

元 水 不 救 近

ไกล น้ำ ไม่ ช่วย ใกล้

(น้ำอยู่ไกล ดับไฟที่ไหม้อยู่ใกล้ๆไม่ทัน)

yuán jìn

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ 元, 近

ไกล ใกล้

tài suì tóu shàng dòng tǔ

太 歲 頭 上 動 土

ชื่อคน: ไท่ซุ่ย ศีรษะ ข้างบน ทำ ดิน

(ขุดดินบนศีรษะของไท่ซุ่ย)

tóu tǔ

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ 頭, 土

ศีรษะ ดิน

shuǐ luò shí chū

水 落 石 出

น้ำ ลด ต่อ โผล่ออกมา

(น้ำลดตอผุด)

luò chū

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ 落, 出

ลด โผล่ออกมา

wàn shì jù bèi zhī qiàn dōng fēng
萬 事 具 備 只 欠 東 風

มากมาย งาน ตระเตรียม มีพร้อม เพียง ขาด ทิศตะวันออก ลม
(ทุกอย่างพร้อมพริก ขาดแต่ลมบูรพา)

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ bèi qiàn
備, 欠
มีพร้อม ขาด

zhāo sān mù sì
朝 三 暮 四

ยามเช้า สาม ยามเย็น สี่
(เช้าสามเย็นสี่)

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ zhāo mù
朝, 暮
ยามเช้า ยามเย็น

wú fǎ wú tiān
蕪 法 蕪 天

ไม่มี กฎหมาย ไม่มี กฎแห่งสวรรค์
(ไม่มีกฎหมายไม่มีกฎแห่งสวรรค์)

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ fǎ tiān
法, 天
กฎหมาย กฎสวรรค์

fān tiān fù dì
翻 天 覆 地

พลิก ฟ้า พลิก แผ่นดิน
(พลิกฟ้าพลิกแผ่นดิน)

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ tiān dì
天, 地
ท้องฟ้า แผ่นดิน

yè yǐ jì rì
夜 以 繼 日

กลางคืน ต่อ กลางวัน

(กลางคืนต่อกลางวัน)

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ yè , jì rì
夜 , 繼 日

กลางคืน กลางวัน

yǔ hòu chūn sǔn
雨 候 春 筍

ฝน หลัง ฤดูใบไม้ผลิ หน่อไม้

(หน่อไม้หลังฝนฤดูใบไม้ผลิ)

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ yǔ , chūn
雨 , 春

ฝน ฤดูใบไม้ผลิ

qíng tiān pī lì
晴 天 霹 靂

แจ่มใส ท้องฟ้า ฟ้าร้อง

(ฟ้าร้องท้องฟ้าแจ่มใส)

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ qíng , pī lì
晴 , 霹 靂

แจ่มใส ฟ้าร้อง

jǐng shuǐ bú fàn hé shuǐ
井 水 不 犯 河 水

บ่อน้ำ ไม่ ต่วมเกิน แม่น้ำ

(บ่อน้ำไม่ต่วมเกินน้ำในแม่น้ำ)

คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คือ jǐngshuǐ , héshuǐ
井 水 , 河 水

บ่อน้ำ แม่น้ำ

4.2. การเลือกใช้คำที่มีความหมายในกลุ่มเดียวกัน

rú yú dé shuǐ

如 鱼 得 水

เหมือน ปลา ได้รับ น้ำ

(เหมือนปลาได้น้ำ)

คำว่า 鱼 และ 水 ซึ่งน้ำเป็นที่อยู่อาศัยของปลา เป็นคำที่มีความสอดคล้องกัน

mǎn chéng fēng yǔ

满 城 风 雨

ทั่ว เมือง ลม ฝน

(ลมพัดพายุทั่วเมือง)

คำว่า 风 และ 雨 เป็นคำที่มีความหมายอยู่ในประเภทเดียวกัน คือ สภาพ
ภูมิอากาศ เหมือนกัน

bǎi chuān guī hǎi

百 川 归 海

ร้อย แม่น้ำ มุ่งสู่ ทะเล

(สายน้ำทุกสายมุ่งสู่ทะเล)

คำว่า 川 และ 海 เป็นคำที่มีความหมายอยู่ในประเภทเดียวกัน คือ น้ำ เหมือนกัน

sì hǎi zhī nèi jiē xiōng dì

四 海 之 内 皆 兄 弟

สี่ ทะเล ที่ พี่น้อง ทั้งสิ้น พี่น้องผู้ชาย

(สี่ห้วงสมุทรล้วนพี่น้อง)

คำว่า 内 และ 兄弟 เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียง

tiào jìn huáng hé xǐ bù qǐng
跳 进 黄河 洗 不 请

กระโดด มุ่งไปข้างหน้า แม่น้ำเหลือง ล้าง ไม่ สะอาด

(ต่อให้กระโดดลงไปแม่น้ำสวางโหก็ล้างไม่สะอาด)

คำว่า 跳 และ 进 เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียง ซึ่งจัดอยู่ในประเภทลักษณะ

ทำทางเหมือนกัน

huī hàn chéng yǔ
挥 汗 成 雨

กระจ่าย เหงื่อ กลายเป็น ฝน

(สะบัดเหงื่อกลายเป็นฝน)

คำว่า 汗 และ 雨 เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียง ซึ่งจัดอยู่ในประเภทเดียวกัน

คือ น้ำ เหมือนกัน

fù shuǐ nán shōu
覆 水 难 收

ครอบคลุม น้ำ ยาก รวบรวม

(สายน้ำไม่หวนคืน)

คำว่า 覆 และ 收 เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียง

náng yíng yìng xuě
囊 萤 映 雪

กระเป๋าคิ่งห้อย แสงสะท้อน หิมะ

(ถุงหิ่งห้อยและแสงสะท้อนของหิมะ)

คำว่า 萤 และ 映 เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียง คือคำที่หมายถึงแสงสว่าง

เหมือนกัน

bā xiān guō hǎi gè xiǎn shén tōng
八仙過海各顯神通

แปด เซียน ข้าม ทะเล แต่ละ แสดง เทพ ชำนาญ

(แปดเซียนข้ามทะเล อิทธิปาฏิหาริย์ของแต่ละองค์เป็นที่ประจักษ์ชัดเจน)

คำว่า 仙 และ 神 เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียง คือคำที่หมายถึงผู้ที่มีอิทธิฤทธิ์

เหมือนกัน

bù gǎn yuè léi chí yí bù
不敢越雷池一步

ไม่ กล้าหาญ ข้าม ทะเลสาบ หนึ่ง ก้าวเดิน

(ไม่กล้าข้ามทะเลสาบเลยจือแม้เพียงหนึ่งก้าว)

คำว่า 越 และ 步 เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียง ซึ่งจัดอยู่ในประเภทลักษณะ

ทำทางเหมือนกัน

kōngzhōng lóu gé
空中楼阁

บนท้องฟ้า ตึก เรือน

(วิมานบนอากาศ)

คำว่า 楼 และ 阁 เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียง คือคำที่หมายถึงสิ่งก่อสร้าง

หรือที่อยู่อาศัยเหมือนกัน

tōu tiān huàn rì
偷天換日

ขโมย ท้องฟ้า เปลี่ยนแปลง ดวงอาทิตย์

(ขโมยฟ้าเปลี่ยนตะวัน)

คำว่า 天 และ 日 เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียง คือคำที่หมายถึงสิ่งอยู่ในระบบ

จักรวาลเหมือนกัน

chún wáng chǐ hán
唇亡齒寒

ริมฝีปาก ปราศจาก ฟัน หนาว

(เมื่อปราศจากริมฝีปากฟันฟางก็หนาวเหน็บ)

คำว่า 唇 และ 齒 เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียง คือคำที่หมายถึง อวัยวะบน

ร่างกายเหมือนกัน

zhǐ tiān shì rì
指 天 誓 日

ชี้ ฟ้า สาบานต่อ พระอาทิตย์
(ชี้ฟ้าสาบานต่อพระอาทิตย์)

คำว่า 天 และ 日 เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียง คือคำที่หมายถึงสิ่งอยู่ในระบบ
จักรวาลเหมือนกัน

tiān yǒu bù cè fēng yún
天 有 不 测 风 云

ท้องฟ้า มี ไม่ เด่า ลม เมฆ
(ฟ้ามีลมและเมฆที่ไม่สามารถจะเดาได้)

คำว่า 天 และ 雲 เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียง คือคำที่หมายถึงสิ่งอยู่ในระบบ
จักรวาลเหมือนกัน

5. โครงสร้างของสำนวน

โครงสร้างทางไวยากรณ์ของสำนวนจีน อาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

5.1. โครงสร้างของสำนวนที่เป็นคำ หมายถึง สำนวนนั้นเป็นคำทั้งหมด

zhāo sān mù sì
朝 三 暮 四

ยามเช้า สาม ยามเย็น สี่

(เช้าสามเย็นสี่)

หมายถึง การนำเอากลยุทธ์ต่างๆมาใช้เพื่อหลอกลวงและปั่นหัวคนเล่น ซึ่งต่อมาก็ใช้อุปมากับการกระทำหรือคำพูดที่หาความแน่นอนไม่ได้ มักชอบเปลี่ยนใจอยู่เสมอ

rì mù tú qióng
日 暮 途 穷

ดวงอาทิตย์ ยามเย็น หนทาง จนถึงที่สุดแล้ว

(ฟ้ามืดทางตัน)

หมายถึง จะทำการใดก็ยากลำบาก ออกแรงไปจนสุดกำลังแล้ว หหมดสิ้นหนทางแล้ว

5.2. โครงสร้างของสำนวนที่เป็นวลี หมายถึง สำนวนนั้นเป็นกลุ่มคำหรือคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป มารวมกัน แต่ใจความยังไม่สมบูรณ์ ซึ่งเราจะนับวลี ว่าเป็นส่วนหนึ่งของประโยค

hán shā shè yǐng
含 沙 射 影

อม ทราย ฟัน เเง

(อมทรายไว้ฟันเงา)

หมายถึง พฤติกรรมที่ชอบแอบใส่ร้ายป้ายสีผู้อื่นหรือการลอบทำร้ายให้ได้รับบาดเจ็บ

zhè shān wàng zhe nà shān gāo
这 山 望 着 那 山 高

นี้ ภูเขา มอง ภูเข สูง

(อยู่ภูเขาสูงนี้เห็นภูเขาสูงนั้นสูง)

หมายถึง คนบางคนที่มีจะไม่พอใจกับสภาพแวดล้อมหรือหน้าที่การงานในปัจจุบัน แต่กลับไปชื่นชมกับสภาพแวดล้อมหรือหน้าที่การงานอื่น

bù gǎn yuè léi chí yí bù
不 敢 越 雷 池 一 步

ไม่ กล้าหาญ ข้าม ทะเลสาบ หนึ่ง ก้าวเดิน

(ไม่กล้าข้ามทะเลสาบเลยแม้แต่เพียง
หนึ่งก้าว)

หมายถึง การไม่กล้าหรือไม่ต้องการที่จะล่วงล้ำ
ขอบเขตหรือข้อจำกัดบางประการ

yuán shuǐ bù jiù jìn huǒ
元 水 不 救 近 火

ไกล น้ำ ไม่ ช่วย ใกล้ ไฟ

(น้ำอยู่ไกล ดับไฟที่หม้อยู่ใกล้ๆไม่ทัน)

หมายถึง วิธีการที่นึกคิดขึ้นมาได้นั้นไม่สามารถ
แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างปัจจุบันทันด่วน

tōu tiān huàn rì
偷 天 换 日

ขโมย ท้องฟ้า เปลี่ยนแปลง ดวงอาทิตย์

(ขโมยฟ้าเปลี่ยนตะวัน)

หมายถึง เป็นการกล่าวเน้นถึงผู้คนแปลงเปลี่ยน
ความเป็นจริงอย่างลับๆ เพื่อบิดเบือนหรือ
หลอกลวง

huàn tāng bù huàn yào
换 汤 不 换 药

เปลี่ยน น้ำ ไม่ เปลี่ยน ยา

(เปลี่ยนน้ำไม่เปลี่ยนยา)

หมายถึง เปลี่ยนแต่ภายนอกแต่ภายในยัง
เหมือนเดิม

lín kě jué jǐng
临 渴 掘 井

หิว น้ำ ขุด บ่อ

(หิวน้ำขุดบ่อ)

หมายถึง ทำอะไรไม่เตรียมไว้ล่วงหน้า เมื่อ
ต้องการจะใช้แล้วค่อยไปหา

zuò yī tiān hé shàng , zhuàng yī tiān zhōng
做 一 天 和 尚 , 撞 一 天 钟

ทำ หนึ่ง วัน พระ ย่ำ หนึ่ง วัน ระฆัง

(เป็นพระอยู่หนึ่งวันก็ย่ำระฆังไปหนึ่งวัน)

หมายถึง ทำงานแบบขอไปที

sān tiān dǎ yú liǎng tiān shài wǎng
三天打鱼, 两天晒网

(จับปลาสามวัน ตากแหสองวัน)

สาม วัน จับ ปลา สอง วัน ตาก แห หมายถึง ทำงานอย่างไม่เอาจริงเอาจัง
หยุดทำงานอยู่เรื่อยๆ

tài suì tóu shàng dòng tǔ
太岁 头上动土

(ขูดดินบนศีรษะของไ้ท่ซุ่ย)

ชื่อคน: ไ้ท่ซุ่ย ศีรษะ ข้างบน ทำ ดิน

หมายถึง การขัดขืนหรือแข็งข้อต่อผู้มีอำนาจ
และอิทธิพล

gè zì dǎ sāo mén qián xuě mò guǎn páng rén wǎ shàng shuāng
各自打搔门前雪, 莫管旁人瓦上霜

ต่าง ตัวเอง กำจัด กวาด ประตู หน้า หิมะ อย่า ก้าวถ่าย ข้าง คน กระเบื้อง ข้างบน น้ำค้าง

(ต่างคนต่างกวาดหิมะหน้าบ้านตัวเอง อย่าไป
ยุ่งกับน้ำค้างแข็งบนชายคาบ้านที่อยู่ข้างเคียง)

หมายถึง เป็นสำนวนที่คนเห็นแก่ตัวเตือนให้
บอกผู้อื่นว่าอย่ายุ่งเรื่องชาวบ้านที่ไม่ใช่เรื่อง
ของตน

zhúlán zǐ dǎ shuǐ yī chǎng kōng
竹篮子打水一场空

ไม้ไผ่ ตะกร้า ใส่น้ำ หนึ่ง ครั้ง วางเปล่า

(ใส่น้ำ ตะกร้าไม้ไผ่ตักน้ำ สุดท้ายเหลือแต่ความ
ว่างเปล่า)

หมายถึง คนที่ตั้งความหวังไว้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
สูงมากและทุ่มเทความพยายามไปมากมาย แต่
ผลสุดท้ายกลับไม่ได้รับอะไรเลย

tiān yǒu bù cè fēng yún
天有不测风云

(ฟ้ามีลมและเมฆที่ไม่สามารถจะเดาได้)

ท้องฟ้า มี ไม่ เดา ลม เมฆ

หมายถึง คนเราอาจจะประสบภัยอันตรายที่ไม่
สามารถคาดคะเนได้

fù shuǐ nán shōu
覆 水 难 收

ครอบคลุม น้ำ ยาก รวบรวม

(สายน้ำไม่หวนคืน)

หมายถึง เปรียบเทียบกับเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วหรือ
ลงมือทำไปแล้ว ย่อมไม่อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ได้

rén bù kě mào xiàng , hǎi shuǐ bù kě dòu liáng
人 不 可 貌 相 , 海 水 不 可 斗 量

คน ไม่ได้ สิ่งที่เห็นจากภายนอก ทะเล น้ำ ไม่ได้ ดวง ปริมาณ

(มนุษย์เราจะตัดสินกันที่รูปร่างหน้าตาหาได้
ไม่ ดูน้ำทะเลยากนักที่จะหยั่งวัดได้)

หมายถึง เราไม่สามารถตัดสินว่าใครมี
ความสามารถหรือไม่โดยพิจารณาแต่รูปลักษณ์
ภายนอกเพียงอย่างเดียว

tiào jìn huáng hé xǐ bù qǐng
跳 进 黄 河 洗 不 请

กระโดด มุ่งไปข้างหน้า แม่น้ำเหลือง ล้าง ไม่ สะอาด

(ต่อให้กระโดดลงไปแม่น้ำฮวงโห้ก็ล้างไม่
สะอาด)

หมายถึง เวลาที่ใครประสบพบเจอกับเหตุการณ์
ถูกกลั่นแกล้งปรักปรำและอธิบายได้ไม่เต็มปาก

huī hàn chéng yǔ
挥 汗 成 雨

กระจาย เหงื่อ กลายเป็น ฝน

(สะบัดเหงื่อกลายเป็นฝน)

หมายถึง คนมากมายที่เบียดเสียดแออัดกันแล้ว

shèn xiāo chén shàng
甚 嚣 尘 上

อย่างยิ่ง เอะอะโวยวาย ฝุ่น ข้างบน

(พอเสียงดังเกรียวกราว ฝุ่นก็ฟุ้งตกลงบอบอวล)

หมายถึง การวิจารณ์ข่าวลือกันอย่างเกรียวกราว

wàn shì jù bèi zhī qiàn dōng fēng
萬 事 具 備 只 欠 東 風

มากมาย งาน ตระเตรียม มีพร้อม เพียง ขาด ทิศตะวันออก ลม

(ทุกอย่างพร้อมพริก ขาดแต่ลมบูรพา)

หมายถึง การประกอบภารกิจใดภารกิจหนึ่ง
องค์ประกอบต่างๆ ได้ตระเตรียมจนพร้อม
หมดแล้ว ยังขาดก็แต่องค์ประกอบที่สำคัญที่สุด

chún wáng chǐ hán
唇 亡 齒 寒

ริมฝีปาก ปราศจาก ฟัน หนาว

(เมื่อปราศจากริมฝีปากฟันฟางก็หนาวเหน็บ)

หมายถึง การพึ่งพาอาศัยกันและกัน ซึ่งผลดีและ
ผลเสียมีความเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิด

píng dì yī shēng léi
平 地 一 聲 雷

ที่ราบ ดิน หนึ่ง เสียง ฟ้าร้อง

(เสียงฟ้าร้องดังขึ้นในที่ราบ)

หมายถึง มีเรื่องราวที่สำคัญเกิดขึ้น โดย
เฉียบพลัน

qíng tiān pī lì
晴 天 霹 靂

แจ่มใส ท้องฟ้า ฟ้าร้อง

(ฟ้าร้องท้องฟ้าแจ่มใส)

หมายถึง มีเหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นอย่าง
กะทันหัน

fān tiān fù dì
翻 天 覆 地

พลิก ฟ้า พลิก แผ่นดิน

(พลิกฟ้าพลิกแผ่นดิน)

หมายถึง เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงกันข้ามกับที่เคย
เป็นหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เคยเป็นหรือสิ่ง
ที่มีอยู่แล้วนั้นใหม่ ให้ผิดไปจากเดิมทั้งหมด
เปรียบเสมือนพลิกฟ้าและแผ่นดินให้เปลี่ยนไป
หมด

yè yǐ jì rì
夜 以 繼 日

กลางคืน ต่อ กลางวัน

(กลางคืนต่อกลางวัน)

หมายถึง ทั้งกลางวันและกลางคืน คือ
ตลอดเวลานั่นเอง

yǔ hòu chūn sǔn
雨 候 春 笋
ฝน หลัง ฤดูใบไม้ผลิ หน่อไม้

(หน่อไม้หลังฝนฤดูใบไม้ผลิ)
หมายถึง เรื่องใหม่หรือสิ่งใหม่ได้ปรากฏ
ออกมาอย่างรวดเร็วเป็นจำนวนมาก

jí fēng zhī jìng cǎo
疾 風 知 勁 草
แรง ลม ู้ แข็งแรง หญ้า

(ลมพัดแรงจึงรู้หญ้าที่แข็งแรง)
หมายถึง ความทุกข์เข็ญจะพิสูจน์ให้เห็นว่าผู้ใด
มีจิตใจแข็งแกร่ง

xuě zhōng sòng tàn
雪 中 送 炭
หิมะ กลาง ส่ง ถ่าน

(มอบถ่านไม้กลางหิมะ)
หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะด้าน
กายภาพหรือด้านจิตใจแก่ผู้ที่กำลังตกอยู่ใน
ความยากลำบาก

jūn zǐ zhī jiāo dàn rú shuǐ
君 子 之 交 淡 如 水
กษัตริย์ คนธรรมดา ที่ คบค้า จิตซิด เหมือน น้ำ

(วิญญาณคบหากันจิตซิดเหมือนน้ำ)
หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งไม่
คำนึงถึงเรื่องทรัพย์สินเงินทอง แต่มุ่งเน้นที่
ความจริงใจและความบริสุทธิ์ใจต่อกันเป็น
สำคัญ

rú huǒ rú tú
如 火 如 荼
เสมือน ไฟ เสมือน เจดนา

(เสมือนดังเพลิงที่ไหม้ไหม้)
หมายถึง เปรียบเทียบถึงสิ่งที่เต็มเปี่ยมไปด้วย
พลัง และสถานการณ์ที่ดุเดือดร้อนแรง

zhǐ tiān shì rì
指 天 誓 日

ชี้ ฟ้า สาบานต่อ พระอาทิตย์

(ชี้ฟ้าสาบานต่อพระอาทิตย์)

หมายถึง การสาบานแบบจริงจัง เพื่อแสดงว่ามี
จิตใจที่มั่นคงมีความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น
เปรียบเสมือน สาบานต่อพระอาทิตย์ซึ่งเป็นสิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์

wú fǎ wú tiān
蕪 法 蕪 天

ไม่มี กฎหมาย ไม่มี กฎแห่งสวรรค์

(ไม่มีกฎหมายไม่มีกฎแห่งสวรรค์)

หมายถึง เกี่ยวก่อกกรรมทำชั่ว

sì hǎi zhī nèi jiē xiōng dì
四 海 之 内 皆 兄 弟

สี่ ทะเล ที่ พี่น้อง ทั้งสิ้น พี่น้องผู้ชาย

(สี่ห้วงสมุทรล้วนพี่น้อง)

หมายถึง ทุกชีวิตในโลกนี้ล้วนเป็นพี่น้องกัน จึง
สมควรที่จะมีน้ำใจไมตรีต่อกัน

mǎn chéng fēng yǔ
满 城 风 雨

ทั่ว เมือง ลม ฝน

(ลมพัดพายุทั่วเมือง)

หมายถึง การเปรียบเทียบกับข่าวหรือเรื่องที่เป็น
ความสนใจในขณะนั้นๆ

kōngzhōng lóu gé
空 中 楼 阁

บนท้องฟ้า ตึก เรือน

(วิมานบนอากาศ)

หมายถึง ห่างไกลจากโลกความเป็นจริง, คล้าย
กับหลักการที่เป็นเพียงแค่ภาพลวงตา

náng yíng yìng xuě
囊 萤 映 雪

กระเป๋าคิ่งห้อย แสงสะท้อน หิมะ

(ถุงหิ่งห้อยและแสงสะท้อนของหิมะ)

หมายถึง ผู้ที่มานะพากเพียรในการศึกษาหา
ความรู้ และเป็นสำนวนที่ปลุกใจคนทั่วไปว่า
อย่าปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์
และให้ขยันหมั่นเพียรเรียนหนังสือ

5.3. โครงสร้างของสำนวนที่เป็นประโยค หมายถึง สำนวนนั้นเป็นประโยค คือ กลุ่มคำหรือคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป มาเรียงกันแล้วมีความหมายที่สมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย ประธาน+กริยา+กรรม

shuǐ luò shí chū
水 落 石 出

น้ำ ลด ตอ โผล่ออกมา

(น้ำลดตอผุด)

หมายถึง ภายหลังการตรวจสอบครั้ง
แล้วครั้งเล่าในที่สุดก็พบความจริงที่ปรากฏให้
เห็นออกมา

gǔ rén dù hé
贾 人 渡 河

พ่อค้า คน ข้าม แม่น้ำ

(พ่อค้าข้ามน้ำ)

หมายถึง เปรียบเทียบกับบุคคลที่ไม่
รักษาสัจจะ ขากที่จะได้รับความเชื่อถือจากผู้อื่น

yī yè zhàng mù bù jiàn tài shān
一 叶 障 目 不 见 泰 山

หนึ่ง ใบไม้ กั้นขวาง มองดู ไม่เจอ ชื่อภูเขา: ไท่ซาน

(ใบไม้เดียวบังตาทำให้มองไม่เห็นภูเขาไท่ซาน)

หมายถึง การถูกปิดหูปิดตาด้วยเรื่องเล็กๆน้อยๆ
ทำให้ไม่เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดหรือไม่
เห็นภาพเหตุการณ์โดยรวม

jǐng shuǐ bú fàn hé shuǐ
井 水 不 犯 河 水

บ่อ น้ำ ไม่ ล่วงเกิน แม่น้ำ

(บ่อน้ำไม่ล่วงเกินน้ำในแม่น้ำ)

หมายถึง ตัวใครตัวมันไม่ก้าวก่ายกัน

rú yú dé shuǐ
如 鱼 得 水

เหมือน ปลา ได้รับ น้ำ

(เหมือนปลาได้น้ำ)

หมายถึง การได้รู้จักกับที่รู้จักถูกใจกัน หรือการ
ที่ได้พบเจอกับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับ
คน

bǎi chuān guī hǎi
百川归海

ร้อย แม่น้ำ มุ่งสู่ ทะเล

(สายน้ำทุกสายมุ่งสู่ทะเล)

หมายถึง สิ่งของที่แตกแยกกันกลับมารวมตัวกัน
ได้ในที่เดียว

kuā fù zhú rì
夸父逐日

ชื่อคน: 夸父 ไล่ตาม ดวงอาทิตย์

(夸父ไล่ตามตะวัน)

ในทางบวกหมายถึง ผู้ที่มีปณิธานแรงกล้า
ส่วนในทางลบหมายถึง ผู้ที่ไม่ประมาณตนไม่รู้
ขีดจำกัดของตนเอง

huǒ shāo méi máo
火烧眉毛

ไฟ เผา คิ้ว ขน

(ไฟเผาขนคิ้ว)

หมายถึง มีเรื่องราวหรือธุระที่ต้องทำด่วน
เปรียบเสมือนไฟที่กำลังจะเผาขนคิ้วอยู่ฉะนั้น

yú gōng yí shān
愚公移山

โง่ ปู่ ย้าย ภูเขา

(ชายแก่โง่ย้ายภูเขา)

หมายถึง กระทำการใดๆ ด้วยปณิธานที่แน่วแน่
ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค อดทนฝ่าฟันทำงานนั้น
จนสำเร็จ

bā xiān guō hǎi gè xiǎn shén tōng
八仙过海各显神通

แปด เซียน ข้าม ทะเล แต่ละ แสดง เทพ ชำนาญ

(แปดเซียนข้ามทะเล อิทธิปาฏิหาริย์ของแต่ละ
องค์เป็นที่ประจักษ์ชัดเจน)

หมายถึง เราต่างคนต่างก็พัฒนาความรู้
ความสามารถของตนเองเพื่อที่จะปฏิบัติ
ภาระหน้าที่อันมีลักษณะคล้ายคลึงกันให้สำเร็จ
ลุล่วง

shuǐ dī shí chuān
水滴石穿

น้ำ หยด หิน ทะลุ

(น้ำหยดหินทะลุ)

หมายถึง การทำอะไรก็ตามถ้าหากยืนหยัดทำ
อย่างไม่หยุดยั้ง ถึงแม้กำลังน้อยก็จริง แต่ก็
สามารถจะทำให้งานที่ทำนั้นสำเร็จได้

tiān wài yǒu tiān
天外有天

ท้องฟ้า ข้างนอก มี ท้องฟ้า

(เหนือฟ้ายังมีฟ้า)

หมายถึง อย่าได้เย่อหยิ่งทะนงตัว

wǔ tǐ tóu dì
五体投地

ห้า ร่างกาย จรด พื้น

(เบนูจากประดิษฐ์)

หมายถึง การกราบโดยเอาเข่าทั้งสอง มือทั้ง
สอง และศีรษะจรดลงกับพื้น ซึ่งหมายความว่า
เลื่อมใสอย่างมากที่สุด

6. ความหมายของสำนวน

ความหมายของสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ สามารถจัดประเภทได้ดังนี้

6.1. ความหมายที่เกี่ยวข้องกับลักษณะ สถานการณ์ หมายถึง สำนวนนั้นมีความเกี่ยวข้องกับลักษณะหรือสถานการณ์ต่างๆ

zhè shān wàng zhe nà shān gāo
這 山 望 着 那 山 高
นี้ ภูเขา มอง อยู่นั้น ภูเขา สูง

(อยู่ภูเขาตูกินเห็นภูเขาตูกินสูง)

หมายถึง คนบางคนที่มีมักจะไม่พอใจกับสภาพแวดล้อมหรือหน้าที่การงานในปัจจุบัน แต่กลับไปชื่นชมกับสภาพแวดล้อมหรือหน้าที่การงานอื่น

gǔ rén dù hé
賈 人 渡 河
พ่อค้า คน ข้าม แม่น้ำ

(พ่อค้าข้ามน้ำ)

หมายถึง เปรียบเทียบกับบุคคลที่ไม่รักษาสัจจะยากที่จะได้รับความเชื่อถือจากผู้อื่น

bù gǎn yuè léi chí yí bù
不 敢 越 雷 池 一 步
ไม่ กล้าหาญ ข้าม ทะเลสาบ หนึ่ง ก้าวเดิน

(ไม่กล้าข้ามทะเลสาบเหลยฉือแม้เพียงหนึ่งก้าว)

หมายถึง การไม่กล้าหรือไม่ต้องการที่จะล่วงล้ำขอบเขตหรือข้อจำกัดบางประการ

yuán shuǐ bù jiù jìn huǒ
元 水 不 救 近 火
ไกล น้ำ ไม่ ช่วย ใกล้ ไฟ

(น้ำอยู่ไกลดับไฟที่ไหม้อยู่ใกล้ๆไม่ทัน)

หมายถึง วิธีการที่นึกคิดขึ้นมาได้นั้นไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างปัจจุบันทันด่วน

yī yè zhàng mù bù jiàn tài shān
一 叶 障 目 不 见 泰 山
หนึ่ง ใบไม้ กั้นขวาง มองดู ไม่เจอ ชื่อภูเขา: ไท่ซาน

(ใบไม้เดียวบังตาทำให้มองไม่เห็นภูเขาไท่ซาน)

หมายถึง การถูกปิดหูปิดตาด้วยเรื่องเล็กๆน้อยๆ ทำให้ไม่เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดหรือไม่เห็นภาพเหตุการณ์โดยรวม

huàn tāng bù huàn yào
换 汤 不 换 药

เปลี่ยน น้ำ ไม่ เปลี่ยน ยา

(เปลี่ยนน้ำไม่เปลี่ยนยา)

หมายถึง เปลี่ยนแต่ภายนอกแต่ภายในยัง
เหมือนเดิม

zuò yī tiān hé shàng , zhuàng yī tiān zhōng
做 一 天 和 尚 , 撞 一 天 钟

ทำ หนึ่ง วัน พระ ย่ำ หนึ่ง วัน ระฆัง

(เป็นพระอยู่หนึ่งวันก็ย่ำระฆังไปหนึ่งวัน)

หมายถึง ทำงานแบบขอไปที

sān tiān dǎ yú , liǎng tiān shài wǎng
三 天 打 鱼 , 两 天 晒 网

สาม วัน จับ ปลา สอง วัน ตาก แห หมายถึง ทำงานอย่างไม่เอาจริงเอาจัง
หยุดทำงานอยู่เรื่อยๆ

wú fǎ wú tiān
无 法 无 天

ไม่มี กฎหมาย ไม่มี กฎแห่งสวรรค์

(ไม่มีกฎหมายไม่มีกฎแห่งสวรรค์)

หมายถึง เทียบก่อกรรมทำเข็ญ

gè zì dǎ sāo mén qián xuě , mò guǎn páng rén wǎ shàng shuāng
各 自 打 搔 门 前 雪 , 莫 管 旁 人 瓦 上 霜

ต่าง ตัวเอง กำจัด กวาด ประตู หน้า หิมะ อย่า ก้าวถาย ข้าง คน กระเบื้อง ข้างบน น้ำค้าง

(ต่างคนต่างกวาดหิมะหน้าบ้านตัวเอง อย่าไป

ยุ่งกับน้ำค้างข้างบนชายคาบ้านที่อยู่ข้างเคียง)

หมายถึง เป็นสำนวนที่คนเห็นแก่ตัวเตือนให้
บอกผู้อื่นว่าอย่ายุ่งเรื่องชาวบ้านที่ไม่ใช่เรื่อง
ของตน

rì mù tú qióng
日 暮 途 穷

ดวงอาทิตย์ ยามเย็น หนทาง จนถึงที่สุดแล้ว

(ฟ้ามืดทางตัน)

หมายถึง จะทำการใดก็ยากลำบาก ออกแรงไป
จนสุดกำลังแล้ว หหมดสิ้นหนทางแล้ว

zhúlán zǐ dǎ shuǐ yī chǎng kōng
竹籃子打水一場空
ไม้ไผ่ ตะกร้า ใช้น้ำหนึ่งครั้ง วางเปล่า

(ใช้น้ำตะกร้าไม้ไผ่ตักน้ำ สุดท้ายเหลือแต่ความว่างเปล่า)

หมายถึง คนที่ตั้งความหวังไว้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งสูงมากและทุ่มเทความพยายามไปมากมาย แต่ผลสุดท้ายกลับไม่ได้รับอะไรเลย

jǐng shuǐ bú fàn hé shuǐ
井水不犯河水
บ่อ น้ำ ไม่ ล่วงเกิน แม่ น้ำ

(บ่อน้ำไม่ล่วงเกินน้ำในแม่น้ำ)

หมายถึง ตัวใครตัวมันไม่ก้าวก่ายกัน

tiān wài yǒu tiān
天外有天
ท้องฟ้า ข้างนอก มี ท้องฟ้า

(เหนือฟ้ายังมีฟ้า)

หมายถึง อย่าได้เย่อหยิ่งทะนงตัว

tiān yǒu bù cè fēng yún
天有不测风云
ท้องฟ้า มี ไม่ เต็ม ลม เมฆ

(ฟ้ามีลมและเมฆที่ไม่สามารถจะเดาได้)

หมายถึง คนเราอาจจะประสบภัยอันตรายที่ไม่สามารถคาดคะเนได้

rú yú dé shuǐ
如鱼得水
เหมือน ปลา ได้รับ น้ำ

(เหมือนปลาได้น้ำ)

หมายถึง การได้รู้จักกับที่รู้จักถูกใจกัน หรือการที่ได้พบเจอกับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับคน

bǎi chuān guī hǎi
百川归海
ร้อย แม่น้ำ มุ่งสู่ ทะเล

(สายน้ำทุกสายมุ่งสู่ทะเล)

หมายถึง สิ่งของที่แตกแยกกันกลับมารวมตัวกันได้ในที่เดียว

fù shuǐ nán shōu
覆 水 难 收

ครอบคลุม น้ำ ยาก รวบรวม

(สายน้ำไม่หวนคืน)

หมายถึง เปรียบเทียบกับเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วหรือ
ลงมือทำไปแล้ว ย่อมไม่อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ได้

rén bù kě mào xiàng , hǎi shuǐ bù kě dòu liáng
人 不 可 貌 相 , 海 水 不 可 斗 量

คน ไม่ได้ สิ่ง que เห็นจากภายนอก ทะเล น้ำ ไม่ได้ ตวง ปริมาณ

(มนุษย์เราจะตัดสินกันที่รูปร่างหน้าตาหาได้
ไม่ ดูน้ำทะเลยากนักที่จะหยั่งวัดได้)

หมายถึง เราไม่สามารถตัดสินว่าใครมี
ความสามารถหรือไม่โดยพิจารณาแต่รูปลักษณ์
ภายนอกเพียงอย่างเดียว

tiào jìn huáng hé xǐ bù qǐng
跳 进 黄 河 洗 不 清

กระโดด มุ่งไปข้างหน้า แม่น้ำเหลือง ล้าง ไม่ สะอาด

(ต่อให้กระโดดลงไปแม่น้ำฮวงโห้ก็ล้างไม่
สะอาด)

หมายถึง เวลาที่ใครประสบพบเจอกับเหตุการณ์
ถูกกลั่นแกล้งปรักปรำและอธิบายได้ไม่เต็มปาก

huī hàn chéng yǔ
挥 汗 成 雨

กระจาย เหงื่อ กลายเป็น ฝน

(สะบัดเหงื่อกลายเป็นฝน)

หมายถึง คนมากมายที่เบียดเสียดแออัดกันแล้ว

sì hǎi zhī nèi jiē xiōng dì
四海之内皆兄弟

สี่ ทะเล ที่ พี่น้อง ทั้งสิ้น พี่น้องผู้ชาย

(สี่ห้วงสมุทรล้วนพี่น้อง)

หมายถึง ทุกชีวิตในโลกนี้ล้วนเป็นพี่น้องกัน จึงสมควรที่จะมีน้ำใจไมตรีต่อกัน

wàn shì jù bèi zhī qiàn dōng fēng
万事俱备只欠东风

มากมาย งาน เตรียม มีพร้อม เพียง ขาด ทิศตะวันออก ลม

(ทุกอย่างพร้อมพรัก ขาดแต่ลมบูรพา)

หมายถึง การประกอบภารกิจใดภารกิจหนึ่งองค์ประกอบต่างๆได้เตรียมจนพร้อมหมดแล้ว ยังขาดก็แต่องค์ประกอบที่สำคัญที่สุด

kōngzhōng lóu gé
空中楼阁

บนท้องฟ้า ตึก เรือน

(วิมานบนอากาศ)

หมายถึง ห่างไกลจากโลกความเป็นจริง, คล้ายกับหลักการที่เป็นเพียงแค่ภาพลวงตา

kuā fù zhú rì
夸父逐日

ชื่อคน:ควาฟู ได้ตาม ดวงอาทิตย์

(ควาฟูไล่ตามตะวัน)

ในทางบวกหมายถึง ผู้ที่มีปณิธานแรงกล้า ส่วนในทางลบหมายถึง ผู้ที่ไม่ประมาณตนไม่รู้ขีดจำกัดของตนเอง

chún wáng chǐ hán
唇亡齿寒

ริมฝีปาก ปราศจาก ฟัน หนาว

(เมื่อปราศจากริมฝีปากฟันก็หนาวเหน็บ)

หมายถึง การพึ่งพาอาศัยกันและกัน ซึ่งผลดีและผลเสียมีความเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิด

fān tiān fù dì
翻 天 覆 地

พลิก ฟา พลิก แผ่นดิน

(พลิกฟ้าพลิกแผ่นดิน)

หมายถึง เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงตรงกันข้ามกับที่เคยเป็นหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เคยเป็นหรือสิ่งที่มียู่แล้วนั้นใหม่ ให้ผิดไปจากเดิมทั้งหมด เปรียบเสมือนพลิกฟ้าและแผ่นดินให้เปลี่ยนไปหมด

jí fēng zhī jìng cǎo
疾 風 知 勁 草

แรง ลม ู้ แข็งแรง หญ้า

(ลมพัดแรงจึงรู้หญ้าที่แข็งแรง)

หมายถึง ความทุกข์เข็ญจะพิสูจน์ให้เห็นว่าผู้ใดมีจิตใจแข็งแกร่ง

xuě zhōng sòng tàn
雪 中 送 炭

หิมะ กลาง ส่ง ถ่าน

(มอบถ่านไม้กลางหิมะ)

หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะด้านกายภาพหรือด้านจิตใจแก่ผู้ที่กำลังตกอยู่ในความยากลำบาก

náng yíng yìng xuě
囊 螢 映 雪

กระเป่า หิ่งห้อย แสงสะท้อน หิมะ

(ถุงหิ่งห้อยและแสงสะท้อนของหิมะ)

หมายถึง ผู้ที่มานะพากเพียรในการศึกษาหาความรู้ และเป็นสำนวนที่ปลุกใจคนทั่วไปว่าอย่าปล่อยให้เวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ และให้ขยันหมั่นเพียรเรียนหนังสือ

bā xiān guō hǎi gè xiǎn shén tōng
八仙過海各顯神通

แปด เซียน ข้าม ทะเล แต่ละ แสดง เทพ ชำนาญ

(แปดเซียนข้ามทะเล อิทธิปาฏิหาริย์ของแต่ละองค์เป็นที่ประจักษ์ชัดเจน)

หมายถึง เราต่างคนต่างก็พัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองเพื่อที่จะปฏิบัติภาระหน้าที่อันมีลักษณะคล้ายคลึงกันให้สำเร็จลุล่วง

jūn zǐ zhī jiāo dàn rú shuǐ
君 子 之 交 淡 如 水

กษัตริย์ คนธรรมดา ที่ คบค้า จิตซื่อ เหมือน น้ำ

(วิญญูชนคบหากันจิตซื่อเหมือนน้ำ)

หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งไม่คำนึงถึงเรื่องทรัพย์สินเงินทอง แต่มุ่งเน้นที่ความจริงใจและความบริสุทธิ์ใจต่อกันเป็นสิ่งสำคัญ

rú huǒ rú tú
如 火 如 荼

เสมือน ไฟ เสมือน เติมน้ำ

(เสมือนดังเพลิงที่ไหม้ไหม้)

หมายถึง เปรียบเทียบถึงสิ่งที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง และสถานการณ์ที่ดุเดือดร้อนแรง

6.2. ความหมายที่เกี่ยวข้องกับกิริยาอาการ พฤติกรรม หมายถึง ส่วนวนั้นมีความเกี่ยวข้องกับกิริยา

อาการ หรือพฤติกรรมต่างๆที่มนุษย์แสดงออกมา

hán shā shè yǐng
含 沙 射 影

อม ทราย ฟัน เเง

(อมทรายไว้ฟันเงา)

หมายถึง พฤติกรรมที่ชอบแอบใส่ร้ายป้ายสีผู้อื่นหรือการลอบทำร้ายให้ได้รับบาดเจ็บ

tōu tiān huàn rì
偷 天 換 日

ขโมย ท้องฟ้า เปลี่ยนแปลง ดวงอาทิตย์

(ขโมยฟ้าเปลี่ยนตะวัน)

หมายถึง เป็นการกล่าวเน้นถึงผู้คนแปลงเปลี่ยน
ความเป็นจริงอย่างลับๆ เพื่อบิดเบือนหรือ
หลอกลวง

zhāo sān mù sì
朝 三 暮 四

ยามเช้า สาม ยามเย็น สี่

(เช้าสามเย็นสี่)

หมายถึง การนำเอากลอุบายต่างๆมาใช้เพื่อ
หลอกลวงและปั่นหัวคนเล่น ซึ่งต่อมาได้ใช้
อุปมากับการกระทำหรือคำพูดที่หาความ
แน่นอนไม่ได้ มักชอบเปลี่ยนใจอยู่เสมอ

lín kě jué jǐng
臨 渴 掘 井

หิว น้ำ ขุด บ่อ

(หิวน้ำขุดบ่อ)

หมายถึง ทำอะไรไม่ตระเตรียมไว้ล่วงหน้า เมื่อ
ต้องการจะใช้แล้วค่อยไปหา

tài suì tóu shàng dòng tǔ
太 歲 頭 上 動 土

ชื่อคน: ไท่ซุ่ย ศีรษะ ข้างบน ทำ ดิน

(ขุดดินบนศีรษะของไท่ซุ่ย)

หมายถึง การขัดขืนหรือแข็งข้อต่อผู้มีอำนาจ
และอิทธิพล

shèn xiāo chén shàng
甚 嚣 尘 上

อย่างยิ่ง เอะอะโวยวาย ฝุ่น ข้างบน

(พอลเสียงดังเกรียวกราว ฝุ่นก็ฟุ้งพลบอบอวล)

หมายถึง การวิจารณ์ข่าวลือกันอย่างเกรียวกราว

yú gōng yí shān
愚 公 移 山

โง่ ปู่ ย้าย ภูเขา

(ชายแก่โง่ย้ายภูเขา)

หมายถึง กระทำการใดๆ ด้วยปณิธานที่แน่วแน่
ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค อดทนฝ่าฟันทำงานนั้น
จนสำเร็จ

wǔ tǐ tóu dì
五 体 投 地

ห้า ร่างกาย จรด พื้น

(เบญจางคประดิษฐ์)

หมายถึง การกราบโดยเอาเข่าทั้งสอง มือทั้งสอง และศีรษะจรดลงกับพื้น ซึ่งหมายความว่าเลื่อมใสอย่างมากที่สุด

shuǐ dī shí chuān
水 滴 石 穿

น้ำ หยด หิน ทะลุ

(น้ำหยดหินทะลุ)

หมายถึง การทำอะไรก็ตามถ้าหากยืนหยัดทำอย่างไม่หยุดยั้ง ถึงมีกำลังน้อยก็จริง แต่ก็สามารถจะทำให้งานที่ทำนั้นสำเร็จได้

zhǐ tiān shì rì
指 天 誓 日

ชี้ ฟา สาบานต่อ พระอาทิตย์

(ชี้ฟ้าสาบานต่อพระอาทิตย์)

หมายถึง การสาบานแบบจริงจัง เพื่อแสดงว่ามีความตั้งใจที่มั่นคงมีความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น เปรียบเสมือน สาบานต่อพระอาทิตย์ซึ่งเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์

6.3. ความหมายที่เกี่ยวกับช่วงเวลา

หมายถึง ส่วนเวลานั้นมีความเกี่ยวข้องกับเวลาหรือมีการบ่งบอกถึงเวลาภายในส่วนด้วย

shuǐ luò shí chū
水 落 石 出

น้ำ ลด ตอ โผล่ออกมา

(น้ำลดตอผุด)

หมายถึง ภายหลังจากการตรวจสอบครั้งแล้วครั้งเล่า ในที่สุดก็พบความจริงที่ปรากฏให้เห็นออกมา

mǎn chéng fēng yǔ
满 城 风 雨

ทั่ว เมือง ลม ฝน

(ลมพัดพายุทั่วเมือง)

หมายถึง การเปรียบเทียบกับข่าวหรือเรื่องที่เป็นความสนใจในขณะนั้นๆ

píng dì yī shēng léi
平地一聲雷
ที่ราบ ดิน หนึ่ง เสียง ฟ้าร้อง

(เสียงฟ้าร้องดังขึ้นในที่ราบ)
หมายถึง มีเรื่องราวที่สำคัญเกิดขึ้นโดย
เฉียบพลัน

huǒ shāo méi máo
火烧眉毛
ไฟ เผา คิ้ว ขน

(ไฟเผาขนคิ้ว)
หมายถึง มีเรื่องราวหรือฐานะที่ต้องทำด่วน
เปรียบเสมือนไฟที่กำลังจะเผาขนคิ้วอยู่ฉะนั้น

qíng tiān pī lì
晴天霹靂
แจ่มใส ท้องฟ้า ฟ้าร้อง

(ฟ้าร้องท้องฟ้าแจ่มใส)
หมายถึง มีเหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นอย่าง
กะทันหัน

yè yǐ jì rì
夜以繼日
กลางคืน ต่อ กลางวัน

(กลางคืนต่อกลางวัน)
หมายถึง ทั้งกลางวันและกลางคืน คือ
ตลอดเวลานั่นเอง

yǔ hòu chūn sǔn
雨後春筍
ฝน หลัง ฤดูใบไม้ผลิ หน่อไม้

(หน่อไม้หลังฝนฤดูใบไม้ผลิ)
หมายถึง เรื่องใหม่หรือสิ่งใหม่ได้ปรากฏ
ออกมอย่างรวดเร็วเป็นจำนวนมาก

เจตนาในการสื่อสาร ความหมายและการใช้สำนวนจีนที่มีค่าเกี่ยวกับธรรมชาติ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเจตนาในการสื่อสารเกี่ยวกับสำนวนจีนตามแนวคิดของ สุนันท์ อัญชลีบุญกุล (2543) ซึ่งได้จำแนกเจตนาการใช้คำพังเพย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนเป็น 4 ลักษณะ คือ

1. คำพังเพยชนิดแสดงเจตนาคำหยาบ คือ คำพังเพยชนิดนี้แสดงเจตนาชัดเจนว่าผู้กล่าวคำพังเพยมีเจตนาในการเปรียบเทียบเพื่อคำหยาบอีกฝ่ายหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

hán shā shè yǐng
含沙射影

อม ทราย พัน เภา

(อมทรายไว้พันเภา)

หมายถึง พฤติกรรมที่ชอบแอบใส่ร้ายป้ายสีผู้อื่นหรือการลอบทำร้ายให้ได้รับบาดเจ็บ

zhè shān wàng zhe nà shān gāo
這山望着那山高

นี้ ภูเขา มอง นั้น ภูเขา สูง

(อยู่ภูเขาสูงนี้เห็นภูเขาสูงนั้นสูง)

หมายถึง คนบางคนที่มีจะไม่พอใจกับสภาพแวดล้อมหรือหน้าที่การงานในปัจจุบัน แต่กลับไปชื่นชมกับสภาพแวดล้อมหรือหน้าที่การงานอื่น

shuǐ luò shí chū
水落石出

น้ำ ลด ตอ โผล่ออกมา

(น้ำลดตอผุด)

หมายถึง ภายหลังการตรวจสอบครั้งแล้วครั้งเล่า ในที่สุดก็พบความจริงที่ปรากฏให้เห็นออกมา

gǔ rén dù hé
賈人渡河

พ่อค้า คน ข้าม แม่น้ำ

(พ่อค้าข้ามน้ำ)

หมายถึง เปรียบเทียบกับบุคคลที่ไม่รักษาสัจจะยากที่จะได้รับความเชื่อถือจากผู้อื่น

bù gǎn yuè léi chí yí bù
不 敢 越 雷 池 一 步

ไม่ กล้าหาญ ข้าม ทะเลสาบ หนึ่ง ก้าวเดิน

(ไม่กล้าข้ามทะเลสาบเลยจื่อแม้เพียงหนึ่งก้าว)

หมายถึง การไม่กล้าหรือไม่ต้องการที่จะล่วงล้ำขอบเขตหรือข้อจำกัดบางประการ

yuán shuǐ bù jiù jìn huǒ
元 水 不 救 近 火

ไกล น้ำ ไม่ ช่วย ใกล้ ไฟ

(น้ำอยู่ไกล ดับไฟที่หม้อยู่ใกล้ๆไม่ทัน)

หมายถึง วิธีการที่นึกคิดขึ้นมาได้นั้นไม่สามารถ
แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างปัจจุบันทันด่วน

tōu tiān huàn rì
偷 天 换 日

ขโมย ท้องฟ้า เปลี่ยนแปลง ดวงอาทิตย์

(ขโมยฟ้าเปลี่ยนตะวัน)

หมายถึง เป็นการกล่าวเน้นถึงผู้คนแปลงเปลี่ยน
ความเป็นจริงอย่างลับๆ เพื่อบิดเบือนหรือ
หลอกลวง

zhāo sān mù sì
朝 三 暮 四

ยามเช้า สาม ยามเย็น สี่

(เข้าสามเย็นสี่)

หมายถึง การนำเอากลอุบายต่างๆมาใช้เพื่อ
หลอกลวงและปั่นหัวคนเล่น ซึ่งต่อมาได้ใช้
อุปมากับการกระทำหรือคำพูดที่หาความ
แน่นอนไม่ได้ มักชอบเปลี่ยนใจอยู่เสมอ

yī yè zhàng mù bù jiàn tài shān
一 叶 障 目 不 见 泰 山

หนึ่ง ใบไม้ กั้นขวาง มองดู ไม่เจอ ชื่อภูเขา: ไท่ซาน

(ใบไม้เดียวบังตาทำให้มองไม่เห็นภูเขาไท่ซาน)

หมายถึง การถูกปิดหูปิดตาด้วยเรื่องเล็กน้อยๆ
ทำให้ไม่เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดหรือไม่
เห็นภาพเหตุการณ์โดยรวม

huàn tāng bù huàn yào
换 汤 不 换 药

เปลี่ยน น้ำ ไม่ เปลี่ยน ยา

(เปลี่ยนน้ำไม่เปลี่ยนยา)

หมายถึง เปลี่ยนแต่ภายนอกแต่ภายในยัง
เหมือนเดิม

lín kě jué jǐng
临 渴 掘 井

หิว น้ำ ขุด บ่อ

(หิวน้ำขุดบ่อ)

หมายถึง ทำอะไรไม่ตระเตรียมไว้ล่วงหน้า เมื่อ
ต้องการจะใช้แล้วค่อยไปหา

zuò yī tiān hé shàng , zhuàng yī tiān zhōng
做 一 天 和 尚 , 撞 一 天 钟
ทำ หนึ่ง วัน พระ ย่ำ หนึ่ง วัน ระฆัง

(เป็นพระอยู่หนึ่งวันก็ย่ำระฆังไปหนึ่งวัน)

หมายถึง ทำงานแบบขอไปที

sān tiān dǎ yú , liǎng tiān shài wǎng
三 天 打 鱼 , 两 天 晒 网 (จับปลาสามวัน ตากแหสองวัน)

สาม วัน จับ ปลา สอง วัน ตาก แห หมายถึง ทำงานอย่างไม่เอาจริงเอาจัง
หยุดทำงานอยู่เรื่อยๆ

wú fǎ wú tiān
蕪 法 蕪 天

(ไม่มีกฎหมายไม่มีกฎแห่งสวรรค์)

ไม่มี กฎหมาย ไม่มี กฎแห่งสวรรค์

หมายถึง เทียวก่อกรรมทำเข็ญ

2. คำพังเพยชนิดแสดงเจตนาตักเตือน คือ คำพังเพยชนิดนี้จะแสดงเจตนาชัดเจนว่าผู้กล่าวคำพังเพย
มีเจตนาตักเตือนอีกฝ่ายหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

tài suì tóu shàng dòng tǔ
太 歲 頭 上 動 土

ชื่อคน: ไท่ซุย ศีรษะ ข้างบน ทำ ดิน

(ขุดดินบนศีรษะของไท่ซุย)

หมายถึง การขัดขืนหรือแข็งข้อต่อผู้มีอำนาจ
และอิทธิพล

gè zì dǎ sāo mén qián xuě , mò guǎn páng rén wǎ shàng shuāng
各 自 打 搔 門 前 雪 , 莫 管 旁 人 瓦 上 霜

ต่าง ตัวเอง กำจัด กวาด ประตู หน้า หิมะ อย่า ก้าวถาย ข้าง คน กระเบื้อง ข้างบน น้ำค้าง

(ต่างคนต่างกวาดหิมะหน้าบ้านตัวเอง อย่าไป
ยุ่งกับน้ำค้างแข็งบนชายคาบ้านที่อยู่ข้างเคียง)

หมายถึง เป็นสำนวนที่คนเห็นแก่ตัวเตือนใช้
บอกผู้อื่นว่าอย่ายุ่งเรื่องชาวบ้านที่ไม่ใช่เรื่อง
ของตน

rì mù tú qióng
日 暮 途 穷

ดวงอาทิตย์ ยามเย็น หนทาง จนถึงที่สุดแล้ว

(ฟ้ามืดทางตัน)

หมายถึง จะทำการใดก็ยากลำบาก ออกแรงไป
จนสุดกำลังแล้ว หมดสิ้นหนทางแล้ว

zhúlán zǐ dǎ shuǐ yī chǎng kōng
竹 籃 子 打 水 一 場 空

ไม้ไผ่ ตะกร้า ใช้น้ำ หนึ่ง ครั้ง ว่างเปล่า

(ใช้ตะกร้าไม้ไผ่ตักน้ำ สูดท้ายเหลือแต่ความ
ว่างเปล่า)

หมายถึง คนที่ตั้งความหวังไว้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
สูงมากและทุ่มเทความพยายามไปมากมาย แต่
ผลสุดท้ายกลับไม่ได้รับอะไรเลย

jǐng shuǐ bú fàn hé shuǐ
井 水 不 犯 河 水

บ่อน้ำ ไม่ ล้วงเกิน แม่ น้ำ

(บ่อน้ำไม่ล่วงเกินน้ำในแม่น้ำ)

หมายถึง ตัวใครตัวมันไม่ก้าวก่ายกัน

tiān wài yǒu tiān
天 外 有 天

ท้องฟ้า ข้างนอก มี ท้องฟ้า

(เหนือฟ้ายังมีฟ้า)

หมายถึง อย่าได้เย่อหยิ่งทะนงตัว

tiān yǒu bù cè fēng yún
天 有 不 測 風 雲

ท้องฟ้า มี ไม่ เดา ลม เมฆ

(ฟ้ามีลมและเมฆที่ไม่สามารถจะเดาได้)

หมายถึง คนเราอาจจะประสบภัยอันตรายที่ไม่
สามารถคาดคะเนได้

3.คำพังเพยชนิดแสดงเจตนาแสดงความเห็น คือ คำพังเพยชนิดนี้จะแสดงเจตนาชัดเจนว่าผู้กล่าวคำพังเพยมีเจตนาแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่ใช่ลักษณะดำเนิน ตักเตือน หรือชม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

rú yú dé shuǐ
如 鱼 得 水

เหมือน ปลา ได้รับ น้ำ

(เหมือนปลาได้น้ำ)

หมายถึง การได้รู้จักกับที่รู้คอถูกใจกัน หรือการที่ได้พบเจอกับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับคน

bǎi chuān guī hǎi
百 川 归 海

ร้อย แม่น้ำ มุ่งสู่ ทะเล

(สายน้ำทุกสายมุ่งสู่ทะเล)

หมายถึง สิ่งที่แตกต่างกันกลับมารวมตัวกันได้ในที่เดียว

fù shuǐ nán shōu
覆 水 难 收

ครอบคลุม น้ำ ยาก รวบรวม

(สายน้ำไม่หวนคืน)

หมายถึง เปรียบเทียบกับเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วหรือลงมือทำไปแล้ว ย่อมไม่อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้

rén bù kě mào xiàng , hǎi shuǐ bù kě dòu liáng
人 不 可 貌 相 , 海 水 不 可 斗 量

คน ไม่ได้ สิ่ง que เห็นจากภายนอก ทะเล น้ำ ไม่ได้ ตวง ปริมาณ

(มนุษย์เราจะตัดสินกันที่รูปร่างหน้าตาหาได้

ไม่ ดูจน้ำทะเลยากนักที่จะหยั่งวัดได้)

หมายถึง เราไม่สามารถตัดสินว่าใครมีความสามารถหรือไม่โดยพิจารณาแต่รูปลักษณ์ภายนอกเพียงอย่างเดียว

tiào jìn huáng hé xǐ bù qǐng
跳 进 黄河 洗 不 净

กระโดด มุ่งไปข้างหน้า แม่น้ำเหลือง ล้าง ไม่ สะอาด

(ต่อให้กระโดดลงไปแม่น้ำฮวงโห้ก็ล้างไม่

สะอาด)

หมายถึง เวลาที่ใครประสบพบเจอกับเหตุการณ์
ถูกกลั่นแกล้งปรักปรำและอธิบายได้ไม่เต็มปาก

huī hàn chéng yǔ
挥 汗 成 雨

กระจาย เหงื่อ กลายเป็น ฝน

(สะบัดเหงื่อกลายเป็นฝน)

หมายถึง คนมากมายที่เบียดเสียดแออัดกันแล้ว

sì hǎi zhī nèi jiē xiōng dì
四 海 之 内 皆 兄 弟

สี่ ทะเล ที่ พี่น้อง ทั้งสิ้น พี่น้องผู้ชาย

(สี่ห้วงสมุทรล้วนพี่น้อง)

หมายถึง ทุกชีวิตในโลกนี้ล้วนเป็นพี่น้องกัน จึง
สมควรที่จะมีน้ำใจไมตรีต่อกัน

mǎn chéng fēng yǔ
满 城 风 雨

ทั่ว เมือง ลม ฝน

(ลมพัดพายุทั่วเมือง)

หมายถึง การเปรียบเทียบกับข่าวหรือเรื่องที่เป็น
ความสนใจในขณะนั้นๆ

shèn xiāo chén shàng
甚 嚣 尘 上

อย่างยิ่ง เอะอะโวยวาย ฝุ่น ข้างบน

(พอเสียงดังเกรียวกราว ฝุ่นก็ฟุ้งตกลงบอวล)

หมายถึง การวิจารณ์ข่าวลือกันอย่างเกรียวกราว

wàn shì jù bèi zhī qiàn dōng fēng
万 事 具 备 只 欠 东 风

มากมาย งาน เตรียม มีพร้อม เพียง ขาด ทิศตะวันออก ลม

(ทุกอย่างพร้อมพรัก ขาดแต่ลมบูรพา)

หมายถึง การประกอบภารกิจใดภารกิจหนึ่ง
องค์ประกอบต่างๆ ได้เตรียมจนพร้อม
หมดแล้ว ยังขาดก็แต่องค์ประกอบที่สำคัญที่สุด

kōngzhōng lóu gé
空中楼阁

บนท้องฟ้า ตึก เรือน

(วิมานบนอากาศ)

หมายถึง ห่างไกลจากโลกความเป็นจริง, คล้าย
กับหลักการที่เป็นเพียงแค่ภาพลวงตา

kuā fù zhú rì
夸父 逐日

ชื่อคน: 夸父 ไล่ตาม ดวงอาทิตย์

(夸父ไล่ตามตะวัน)

ในทางบวกหมายถึง ผู้ที่มีปณิธานแรงกล้า
ส่วนในทางลบหมายถึง ผู้ที่ไม่ประมาณตนไม่รู้
ขีดจำกัดของตนเอง

chún wáng chǐ hán
唇 亡 齿 寒

ริมฝีปาก ปราศจาก ฟัน หนาว

(เมื่อปราศจากริมฝีปาก ฟัน ฟางก็หนาวเหน็บ)

หมายถึง การพึ่งพาอาศัยกันและกัน ซึ่งผลดีและ
ผลเสียมีความเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิด

píng dì yī shēng léi
平地 一声雷

ที่ราบ ดิน หนึ่ง เสียง ฟ้าร้อง

(เสียงฟ้าร้องดังขึ้นในที่ราบ)

หมายถึง มีเรื่องราวที่สำคัญเกิดขึ้นโดย
เฉียบพลัน

huǒ shāo méi máo
火烧眉毛

ไฟ เผา คิ้ว ขน

(ไฟเผาขนคิ้ว)

หมายถึง มีเรื่องราวหรือฐานะที่ต้องทำด่วน
เปรียบเสมือนไฟที่กำลังจะเผาขนคิ้วอยู่นั้น

qíng tiān pī lì
晴天 霹靂

แจ่มใส ท้องฟ้า ฟ้าร้อง

(ฟ้าร้องท้องฟ้าแจ่มใส)

หมายถึง มีเหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นอย่าง
กะทันหัน

fān tiān fù dì
翻 天 覆 地

พลิก ฟา พลิก แผ่นดิน

(พลิกฟ้าพลิกแผ่นดิน)

หมายถึง เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงตรงกันข้ามกับที่เคยเป็นหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เคยเป็นหรือสิ่งที่มีอยู่แล้วนั้นใหม่ ให้ผิดไปจากเดิมทั้งหมด เปรียบเสมือนพลิกฟ้าและแผ่นดินให้เปลี่ยนไปหมด

yè yǐ jì rì
夜 以 繼 日

กลางคืน ต่อ กลางวัน

(กลางคืนต่อกลางวัน)

หมายถึง ทั้งกลางวันและกลางคืน คือ ตลอดเวลานั่นเอง

yǔ hòu chūn sǔn
雨 候 春 筍

ฝน หลัง ฤดูใบไม้ผลิ หน่อไม้

(หน่อไม้หลังฝนฤดูใบไม้ผลิ)

หมายถึง เรื่องใหม่หรือสิ่งใหม่ได้ปรากฏ ออกมาอย่างรวดเร็วเป็นจำนวนมาก

jí fēng zhī jìng cǎo
疾 風 知 勁 草

แรง ลม ู้ แข็งแรง หญ้า

(ลมพัดแรงจึงรู้หญ้าที่แข็งแรง)

หมายถึง ความทุกข์เชิงจะพิสูจน์ให้เห็นว่าผู้ใด มีจิตใจแข็งแกร่ง

4.คำพังเพยชนิดแสดงเจตนาชื่นชมหรือพึงพอใจ คือ คำพังเพยชนิดนี้จะแสดงเจตนาชัดเจนว่า ผู้กล่าวคำพังเพยมีเจตนาแสดงความชื่นชมหรือพึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยไม่กล่าวชมตรงๆ ดังนั้นอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งก็นำมาเปรียบ ซึ่งอาจจะเป็นความเข้าใจความหมายของคำหรือความเข้าใจตามค่านิยมก็ตาม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

yú gōng yí shān
愚 公 移 山

โง่ ปู่ ย้าย ภูเขา

(ชายแก่โง่ย้ายภูเขา)

หมายถึง กระทำการใดๆ ด้วยปณิธานที่แน่วแน่ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค อดทนฝ่าฟันทำงานนั้นจนสำเร็จ

xuě zhōng sòng tàn
雪中送炭

หิมะ กลาง ส่ง ถ่าน

(มอบถ่านไม้กลางหิมะ)

หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะด้าน
กายภาพหรือด้านจิตใจแก่ผู้ที่กำลังตกอยู่ใน
ความยากลำบาก

náng yíng yìng xuě
囊螢映雪

กระเป่า หิ่งห้อย แสงสะท้อน หิมะ

(ถุงหิ่งห้อยและแสงสะท้อนของหิมะ)

หมายถึง ผู้ที่มานะพากเพียรในการศึกษาหา
ความรู้ และเป็นสำนวนที่ปลุกใจคนทั่วไปว่า
อย่าปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์
และให้ขยันหมั่นเพียรเรียนหนังสือ

bā xiān guō hǎi gè xiǎn shén tōng
八仙過海各顯神通

แปด เซียน ข้าม ทะเล แต่ละ แสดง เทพ ชำนาญ

(แปดเซียนข้ามทะเล อิทธิปาฏิหาริย์ของแต่ละ
องค์เป็นที่ประจักษ์ชัดเจน)

หมายถึง เราต่างคนต่างก็พัฒนาความรู้
ความสามารถของตนเองเพื่อที่จะปฏิบัติ
ภาระหน้าที่อันมีลักษณะคล้ายคลึงกันให้สำเร็จ
ลุล่วง

jūn zǐ zhī jiāo dàn rú shuǐ
君子之交淡如水

กษัตริย์ คนธรรมดา ที่ คบค้า จิตชิด เหมือน น้ำ

(วิญญูชนคบหากันจิตชิดเหมือนน้ำ)

หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งไม่
คำนึงถึงเรื่องทรัพย์สินเงินทอง แต่มุ่งเน้นที่
ความจริงใจและความบริสุทธิ์ใจต่อกันเป็น
สำคัญ

rú huǒ rú tú
如 火 如 荼

เสมือน ไฟ เสมือน เจตนา

(เสมือนดังเพลิงที่ไหม้ไหม้)

หมายถึง เปรียบเทียบถึงสิ่งที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง และสถานการณ์ที่ดุเดือดกร้อนแรง

wǔ tǐ tóu dì
五 体 投 地

ห้า ร่างกาย จรด พื้น

(เบญจางคประดิษฐ์)

หมายถึง การกราบโดยเอาเข่าทั้งสอง มือทั้งสอง และศีรษะจรดลงกับพื้น ซึ่งหมายความว่าเลื่อมใสอย่างมากที่สุด

shuǐ dī shí chuān
水 滴 石 穿

น้ำ หยด หิน ทะลุ

(น้ำหยดหินทะลุ)

หมายถึง การทำอะไรก็ตามถ้าหากยืนหยัดทำอย่างไม่หยุดยั้ง ถึงมีกำลังน้อยก็จริง แต่ก็สามารถจะทำให้งานที่ทำนั้นสำเร็จได้

zhǐ tiān shì rì
指 天 誓 日

ชี้ ฟา สาบานต่อ พระอาทิตย์

(ชีฟ้าสาบานต่อพระอาทิตย์)

หมายถึง การสาบานแบบจริงจัง เพื่อแสดงว่ามีจิตใจที่มั่นคงมีความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น เปรียบเสมือน สาบานต่อพระอาทิตย์ซึ่งเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์

สภาพสังคมที่สะท้อนจากสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ

สำนวนเป็นสิ่งที่คนในแต่ละชาติใช้สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะทางสังคมของชนชาตินั้นๆ ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี การนับถือศาสนา ความเชื่อ รวมไปถึงภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สภาพภูมิศาสตร์และสิ่งแวดล้อม สำนวนจีนได้สะท้อนให้เห็นถึงด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. สำนวนจีนที่สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งแวดล้อม

1.1. ภูมิประเทศ

เนื่องจากประเทศจีนเป็นประเทศที่มีความกว้างใหญ่ ภูมิประเทศส่วนใหญ่ของจีนจึงมีทั้งภูเขา แม่น้ำ ลำคลองและทะเล

ดังเห็นได้จากสำนวนจีนที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามา ยกตัวอย่างเช่น

yú gōng yí shān
愚 公 移 山

(ชายแก่งย้ายภูเขา)

หมายถึง กระทำการใดๆ ด้วยปณิธานที่แน่วแน่
ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค อดทนฝ่าฟันทำงานนั้น
จนสำเร็จ

สะท้อนให้เห็นถึง ภูมิประเทศของจีนจากการศึกษาพบว่า ประเทศจีนตั้งอยู่ในทวีปเอเชีย เป็นประเทศที่มีความกว้างใหญ่ จึงทำให้ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา ซึ่งมีภูเขาที่มีชื่อเสียงมากมาย เช่น ภูเขาไท่ซาน ภูเขาเหลียนซาน เป็นต้น สำนวนนี้ได้กล่าวถึงภูเขา ซึ่งเป็นสิ่งพบเห็นอยู่ภายในประเทศมา กล่าวถึง เปรียบเสมือนอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่

bǎi chuān guī hǎi
百 川 归 海

(สายน้ำทุกสายมุ่งสู่ทะเล)

หมายถึง สิ่งของที่แตกแยกกันกลับมารวมตัวกัน
ได้ในที่เดียว

สะท้อนให้เห็นถึง ภูมิประเทศของจีน จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ประเทศจีนมีแม่น้ำ ลำคลอง และทะเลที่สำคัญๆ ของจีนอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น แม่น้ำฮวงโห ทะเลสาบเหลียนจื่อ เป็นต้น สำนวนนี้ได้กล่าวถึงแม่น้ำและทะเลที่มีอยู่มากจนไม่อาจนำมารวมกันได้

tiào jìn huánghé xǐ bù qǐng
跳 进 黄河 洗 不 请

(ต่อให้กระโดดลงไปแม่น้ำฮวงโหก็ล้างไม่สะอาด)

หมายถึง เวลาที่ใครประสบพบเจอกับเหตุการณ์
ถูกกลั่นแกล้งปรักปรำและอธิบายได้ไม่เต็มปาก

สะท้อนให้เห็นถึง ความสำคัญของแม่น้ำฮวงโห ซึ่งแม่น้ำฮวงโหหรือแม่น้ำเหลืองเป็น
แม่น้ำสายสำคัญของจีนที่มีประวัติศาสตร์เก่าแก่ มีความยาวเป็นอันดับสองของจีนรองจากแม่น้ำแยงซีเกียง
อยู่ทางภาคเหนือของจีนโดยชาวจีนถือว่าแม่น้ำฮวงโหเปรียบเสมือน “แม่” ที่หล่อเลี้ยงลูกหลานชาวจีน และ
ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอีกด้วย ส่วนวันนี้ได้กล่าวถึง แม่น้ำฮวงโห ในแง่ของความยิ่งใหญ่ และการ
เคารพนับถือ เปรียบเสมือนเหตุการณ์ที่กำลังประสบอยู่

bù gǎn yuè léi chí yí bù
不 敢 越 雷 池 一 步

(ไม่กล้าข้ามทะเลสาบเหลยฉือแม้เพียงหนึ่งก้าว)

หมายถึง การไม่กล้าหรือไม่ต้องการที่จะล่วงล้ำ
ขอบเขตหรือข้อจำกัดบางประการ

สะท้อนให้เห็นถึง ความสำคัญของทะเลสาบเหลยฉือหรือทะเลสาบหูซีของเมืองหังโจวอยู่
ทางภาคตะวันออกของจีนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่หนึ่งของจีน เป็นทะเลสาบที่ยาวและลึกมาก ส่วน
วันนี้ได้กล่าวถึง ทะเลสาบเหลยฉือ เพราะเป็นสิ่งที่มีความเคารพนับถือไว้ เปรียบเสมือนสิ่งของที่มีคุณค่า
หรือสถานที่ที่มีคุณค่าเกินกว่าจะกระทำล่วงเกินได้

1.2. ภูมิอากาศ

ประเทศจีนมีการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศตามฤดูกาล 4 ฤดูกาล คือ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน
ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว ในฤดูหนาวอากาศจะหนาวจัด มีหิมะตก และน้ำในแม่น้ำส่วนใหญ่จะจับเป็น
น้ำแข็ง ส่วนในฤดูร้อนอากาศจะร้อนและมีฝนตกชุก

ดังเห็นได้จากสำนวนจีนที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามา ยกตัวอย่างเช่น

yǔ hòu chūn sǔn
雨 后 春 笋

(หน่อไม้หลังฝนฤดูใบไม้ผลิ)

หมายถึง เรื่องใหม่หรือสิ่งใหม่ได้ปรากฏ
ออกมาอย่างรวดเร็วเป็นจำนวนมาก

สะท้อนให้เห็นถึง สภาพภูมิอากาศของจีน ส่วนวันนี้ได้กล่าวถึง ในช่วงฤดูใบไม้ผลิจะช่วง
ที่พืชเจริญเติบโตได้ดี และหน่อไม้ คือ พืชชนิดอีกหนึ่งที่เจริญเติบโตได้ดีและรวดเร็ว หน่อไม้จึงเป็นพืช
พันธุ์ที่พบเห็นได้ง่าย เพราะประเทศจีนมีประชากรต้นไม้ที่มากมาย และหน่อไม้ก็เกิดจากต้นไม้อีกด้วย

gè zì dǎ sāo mén qián xuě mò guǎn páng rén wǎ shàng shuāng
各 自 打 搔 門 前 雪 , 莫 管 旁 人 瓦 上 霜

(ต่างคนต่างกวาดหิมะหน้าบ้านตัวเอง อย่าไป
ยุ่งกับน้ำค้างแข็งบนชายคาบ้านที่อยู่ข้างเคียง)
หมายถึง เป็นสำนวนที่คนเห็นแก่ตัวเตือนให้
บอกผู้อื่นว่าอย่ายุ่งเรื่องชาวบ้านที่ไม่ใช่เรื่อง
ของตน

สะท้อนให้เห็นถึง สภาพภูมิอากาศที่หนาวมากของจีนในช่วงฤดูหนาวจนมีหิมะตกและ
น้ำค้างแข็งเกิดขึ้น ดังนั้นจีนต้องกวาดหิมะที่ค้างตามหลังคาเพื่อมิให้อากาศหนาวเย็นเกินไป โดยเฉพาะ
บ้านของตน สำนวนนี้ได้กล่าวถึง การเปรียบเทียบระหว่างหิมะและน้ำค้างแข็งที่อยู่บ้านของผู้อื่น
เปรียบเสมือน เรื่องราวของผู้อื่นเราไม่ควรไปยุ่งวุ่นวาย หรือไม่ควรหาเรื่องใส่ตนเอง

huī hàn chéng yǔ
揮 汗 成 雨

(สะบัดเหงื่อกลายเป็นฝน)

หมายถึง คนมากมายที่เบียดเสียดแออัดกันแล้ว

สะท้อนให้เห็นถึง สภาพอากาศในฤดูร้อนของจีนที่ร้อนมาก และรวมไปถึงประชากรที่มี
มากมายของจีน สำนวนนี้ได้กล่าวถึงในแง่ของคนเมื่อพบกับอากาศร้อนและแออัดกันอยู่ในที่ใดที่หนึ่งจึง
เกิดเหงื่อที่มากมาย อาจกลายเป็นฝนได้

xuě zhōng sòng tàn
雪 中 送 炭

(มอบถ่านไม้กลางหิมะ)

หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะด้าน
กายภาพหรือด้านจิตใจแก่ผู้ที่กำลังตกอยู่ใน
ความยากลำบาก

สะท้อนให้เห็นถึง การตกของหิมะในฤดูหนาวของจีน จึงทำให้อากาศหนาวมาก สำนวนนี้
ได้กล่าวถึง การเสียสละถ่านไม้ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการให้ความอบอุ่นแก่ร่างกายในช่วงฤดูหนาวแก่ผู้อื่น
เป็นการแสดงถึงความเสียสละ และความมีน้ำใจ ต่อผู้ที่ลำบากกว่า

2. สำนวนจีนที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม

2.1. คติความเชื่อ

ประเทศจีนเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยสิ่งแวดล้อมต่างๆ จึงทำให้วิถีชีวิตส่วนใหญ่ของชาวจีนนั้นมีความผูกพันกับธรรมชาติเป็นอย่างมาก สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อเรื่องการนับถือดินฟ้าอากาศ ความเชื่อเกี่ยวกับการสาบาน และความเชื่อเรื่องสวรรค์

ดังเห็นได้จากสำนวนจีนที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามา ยกตัวอย่างเช่น

zhǐ tiān shì rì
指天誓日

(ชี้ฟ้าสาบานต่อพระอาทิตย์)

หมายถึง การสาบานแบบจริงจัง เพื่อแสดงว่ามิจิตใจที่มั่นคงมีความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น
เปรียบเสมือน สาบานต่อพระอาทิตย์ซึ่งเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์

สะท้อนให้เห็นถึง คติความเชื่อของชาวจีนที่มีต่อฟ้าดิน เพราะในประวัติศาสตร์ของชาวจีนกล่าวถึงการบูชาฟ้าดิน ซึ่งผู้คนให้ความเคารพนับถือเป็นอย่างมาก สำนวนนี้ได้กล่าวถึง พระอาทิตย์ซึ่งถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของชาวจีน การสาบานต่อพระอาทิตย์จึงถือว่าเป็นการสาบานที่จริงจังและมีความสำคัญมาก

wú fǎ wú tiān
无法无法

(ไม่มีกฎหมายไม่มีกฎแห่งสวรรค์)

หมายถึง เทียบก่อกรรมทำเข็ญ

สะท้อนให้เห็นถึง การเคารพนับถือฟ้า ซึ่งผู้คนเชื่อว่าบรรพบุรุษของตนมาจากสวรรค์ กษัตริย์เป็น โอสถของสวรรค์ ในการปกครองบ้านเมืองจึงจำเป็นต้องมีกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อใช้ในการควบคุมดูแลบ้านเมือง สำนวนนี้ได้กล่าวถึงกฎหมายและกฎของสวรรค์ ซึ่งทำให้รู้ได้ว่า สวรรค์ที่เป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ยังต้องมีกฎแห่งสวรรค์ เพื่อใช้ในการตัดสินปัญหาต่างๆ เพราะสวรรค์ก็เปรียบเสมือนดินแดนดินแดนหนึ่งเช่นกัน

tiān wài yǒu tiān
天外有天

(เหนือฟ้ายังมีฟ้า)

หมายถึง อย่าได้เย่อหยิ่งทะนงตัว

สะท้อนให้เห็นถึง คติความเชื่อที่มีต่อฟ้าของชาวจีน เพราะชาวจีนเชื่อว่าฟ้าเป็นจุดกำเนิดของสรรพสิ่งต่างๆบน โลกนี้ โดยสำนวนนี้ได้กล่าวถึงท้องฟ้าหรือสวรรค์ เปรียบได้กับบุคคลที่มีความเก่งกล้าสามารถ ว่าอย่าได้เย่อหยิ่งทะนงตัวว่าตนเองเหนือกว่าผู้อื่น เพราะอาจจะมีคนเก่งกว่าตนอยู่ก็ได้

จากสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามานั้น ล้วนแล้วแต่มีความสัมพันธ์ทางด้านสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมความเชื่อต่างๆของชาวจีน ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้วิถีชีวิตของชาวจีน อันจะส่งผลให้ผู้ที่ได้ศึกษาวิจัยฉบับนี้มีความเข้าใจต่อประเทศจีนมากขึ้นด้วย

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและรวบรวมมาทั้ง 50 สำนวนนั้น ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นถึงลักษณะต่างๆของสำนวนจีน ซึ่งผลการวิจัยอาจสรุปได้ดังนี้

ลักษณะโครงสร้างทางภาษาของสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ

ลักษณะของสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ แบ่งออกเป็นลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. จำนวนคำ

สำนวนจีนมีความนิยมในการใช้คำตั้งแต่ 4 คำขึ้นไป จนถึง 14 คำ ในส่วนของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า สำนวนจีนทั้งหมด 50 คำ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามานั้น เป็นสำนวนจีนที่มีจำนวนคำ 4 คำ มากที่สุด คือ 30 สำนวน

2. สัมผัส

สำนวนจีนมีทั้งสัมผัสสระและสัมผัสพยัญชนะ ในด้านสัมผัสสระมีทั้งสัมผัสสระในวรรค และสัมผัสสระระหว่างวรรค คำที่สัมผัสในวรรคเดียวกันอาจอยู่ชิดกันหรือมีคำอื่นมากันก็ได้ และอาจอยู่ต้นสำนวน กลางสำนวน หรือท้ายสำนวนก็ได้

นอกจากนั้น ในด้านของสัมผัสพยัญชนะก็มีทั้งสัมผัสพยัญชนะในวรรคและสัมผัสพยัญชนะระหว่างวรรค คำที่สัมผัสในวรรคเดียวกันอาจอยู่ชิดกันหรือมีคำอื่นมากันก็ได้ และอาจอยู่ต้นสำนวน กลางสำนวน หรือท้ายสำนวนก็ได้

ในส่วนของงานวิจัยนี้ผู้วิจัย สามารถสรุปได้ว่า สำนวนทั้งหมด 50 คำ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามานั้น เป็นสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติที่มีสัมผัสพยัญชนะในวรรคเดียวกันที่คำไม่อยู่ชิดติดกัน มากที่สุด คือ 13 สำนวน

3. การซ้ำคำ

สำนวนจีน มีลักษณะการซ้ำคำ คือ การซ้ำคำที่อยู่ในวรรคเดียวกันและการซ้ำคำที่อยู่ต่างวรรค ซึ่งคำที่อยู่ในวรรคเดียวกันและซ้ำกันนั้น อาจอยู่ชิดกันหรือมีคำอื่นมากันก็ได้ และอยู่ต้นสำนวน กลางสำนวน หรือท้ายสำนวนก็ได้ ส่วนคำที่อยู่ต่างวรรคกันและซ้ำกันนั้น อาจเป็นคำที่อยู่ในตำแหน่งเดียวกันของแต่ละวรรคหรืออยู่ต่างตำแหน่งก็ได้

ในส่วนของงานวิจัยนี้ผู้วิจัย สามารถสรุปได้ว่า สำนวนทั้งหมด 50 คำ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามานั้น เป็นสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติที่มีการซ้ำคำที่อยู่ในวรรคเดียวกัน ที่คำไม่อยู่ชิดติดกัน มากที่สุด คือ 6 สำนวน

4. การเลือกใช้คำ

สำนวนเงินมีการเลือกใช้คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน และเลือกใช้คำที่มีความหมายในกลุ่มเดียวกัน

ในส่วนของงานวิจัยนี้ผู้วิจัย สามารถสรุปได้ว่า สำนวนทั้งหมด 50 คำ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามานั้น เป็นสำนวนเงินที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติที่มีการเลือกใช้คำที่มีความหมายตรงข้ามกันกับสำนวนเงินที่มีการเลือกใช้คำที่มีความหมายในกลุ่มเดียวกันนั้นมีจำนวนที่เท่ากัน คือ 15 สำนวน

5. โครงสร้างของสำนวน

สำนวนเงิน ในด้าน โครงสร้างทางไวยากรณ์นั้น แบ่งเป็น 3 ลักษณะคือ โครงสร้างของสำนวนที่เป็นคำ โครงสร้างทางสำนวนที่เป็นวลี และโครงสร้างทางสำนวนที่เป็นประโยค

ในส่วนของงานวิจัยนี้ผู้วิจัย สามารถสรุปได้ว่า สำนวนทั้งหมด 50 คำ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามานั้น เป็นสำนวนเงินที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติที่มีโครงสร้างของสำนวนที่เป็นวลี มากที่สุด คือ 35 สำนวน

6. ความหมาย

สำนวนเงินมีความหมายเกี่ยวกับลักษณะหรือสถานการณ์ กิริยาอาการ และพฤติกรรมช่วงเวลา

ในส่วนของงานวิจัยนี้ผู้วิจัย สามารถสรุปได้ว่า สำนวนทั้งหมด 50 คำ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามานั้น เป็นสำนวนเงินที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติที่มีความหมายเกี่ยวกับพฤติกรรม มากที่สุด คือ 14 สำนวน

เจตนาในการสื่อสาร ความหมายและการใช้สำนวนเงินที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ

จำแนกเจตนาการใช้คำพังเพยในภาษาไทย ออกเป็น 4 ลักษณะ คือ คำพังเพยที่แสดงเจตนาตำหนิ คำพังเพยที่แสดงเจตนาตักเตือน คำพังเพยที่แสดงเจตนาแสดงความเห็น และคำพังเพยที่แสดงเจตนาชื่นชมหรือพึงพอใจ

ในส่วนของงานวิจัยนี้ผู้วิจัย สามารถสรุปได้ว่า สำนวนทั้งหมด 50 คำ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามานั้น เป็นสำนวนเงินที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติที่มีเจตนาในการสื่อสาร ความหมายและการใช้สำนวนที่แสดงเจตนาเพื่อแสดงความคิดเห็นมากที่สุด คือ 20 สำนวน

ภาพสะท้อนจากสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติ

สำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับธรรมชาติสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมความเชื่อต่างๆ ของชาวจีน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาสำนวนจีนในแง่อื่นๆ ด้วย เช่น สำนวนจีนที่เกี่ยวกับอวัยวะ สำนวนจีนที่เกี่ยวกับการประพาศปฏิบัติตน สำนวนจีนที่เกี่ยวกับการเล่าเรียน การหาความรู้ รวมไปถึงสำนวนจีนที่เกี่ยวกับการค้าขาย เป็นต้น

2. ควรศึกษาสำนวนของชาติต่างๆ ในอาเซียน เพื่อให้เห็นอัตลักษณ์ของแต่ละชาติหรือการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ

บรรณานุกรม

- กัน ชุนซิด ควน.(2537)."ศึกษาสำนวนเกาหลีและสำนวนไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ".ปริญา
นิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
รวิโรฒ.
- จูไรรัตน์ อารยะกิตติพงษ์.สนุกกับคำแสดงจีน.พิมพ์ครั้งที่ 1 .กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์ธรรมสาร
,2544
- จูไรรัตน์ อารยะกิตติพงษ์.สนุกกับสุภาษิตจีน.พิมพ์ครั้งที่ 1 .กรุงเทพมหานคร :โรงพิมพ์ธรรมสาร
,2544
- ฉิน หยงหลิน.(2526)."สำนวนจีนและสำนวนไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ" .วิทยานิพนธ์ปริญญา
อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ดวงพร วงศ์ชูเครือ .คำจีน เขียนชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 1 . กรุงเทพมหานคร : บ้านพระอาทิตย์,2553
พิมพ์หมื่นอักษร.100 สำนวนจีน.พิมพ์ครั้งที่ 1 .สมุทรปราการ : สำนักพิมพ์ หมื่นอักษร,2553
- ประภัสสร วศินนิติวงศ์.สนุกกับสำนวนจีน.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์
,2544
- วรรณิดา ถึงแสง.(2544)."ศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนกับสำนวนไทยที่มีคำบอกวิยะ"ตา".
วิทยานิพนธ์ ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพมหานคร : นาน
มีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ , ๒๕๔๖.
- ศุภชัย แจ่มใจ.(2554).ลักษณะสำคัญของสำนวนจีน.วารสารวิเทศศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 1(2),48-60.
- สง่า กาญจนนาคพันธุ์(นามแฝง). สำนวนไทย พิมพ์ครั้งที่ 3 .กรุงเทพมหานคร:บริษัท ส.เอเชีย
เพรส,2541
- สุมาลี ศรีปานเงิน.(2543)."ศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนที่มีคำว่า "xin"กับสำนวนไทยที่มี
ความหมายตรงกัน".วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาตะวันออก คณะอักษร
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เหรา รุยเหยิง(RAO RUIYING).(2547)."การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนไทยที่มีคำว่า “หัว” กับ
สำนวนจีนที่มีความหมายตรงกันหรือคล้ายคลึงกัน".ปริญญานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- อุรา เด่นวิทย์เลิศล้ำ.(2548)."การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนที่มีคำว่า เงิน ทอง และของมีค่าใน
ภาษาจีนกับภาษาไทย".วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาตะวันออก คณะ
อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฮิเดโอะ ฮิราโนะ.(2550)."ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบสำนวนญี่ปุ่นกับสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์
สี่เท้า". ปริญญานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- 王力(Wang Li). “汉语音韻 (Hanyu Yinyun)ระบบเสียงในภาษาจีน”.HongKong:Zhonghua
Shuju,1979,1-18.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

สำนวนจีนที่ใช้ในการวิจัย

สำนวนจีนที่เลือกใช้	ความหมายภาษาไทย
หมวดดิน (土)	
<p>píng dì yī shēng léi 1. 平地一聲雷 ที่ราบ ดิน หนึ่ง เสียง ฟ้าร้อง</p>	<p>เสียงฟ้าร้องดังขึ้นในที่ราบ หมายถึง มีเรื่องราวที่สำคัญเกิดขึ้น โดยเฉียบพลัน</p>
<p>hán shā shè yǐng 2. 含沙射影 อม ทราช พ่น เสง</p>	<p>อมทราชไว้พ่นเงา หมายถึง พฤติกรรมที่ชอบแอบใส่ร้ายป้ายสีผู้อื่น หรือการลอบทำร้ายให้ได้รับบาดเจ็บ</p>
<p>wǔ tǐ tóu dì 3. 五体投地 ห้า ร่างกาย จรด พื้น</p>	<p>เบญจางคประดิษฐ์ หมายถึง การกราบ โดยเอาเข่าทั้งสอง มือทั้งสอง และศีรษะจรดลงกับพื้น ซึ่งหมายความว่าเลื่อมใสอย่างมากที่สุด</p>
<p>yú gōng yí shān 4. 愚公移山 โง่ ปู่ ย้าย ภูเขา</p>	<p>ชายแก่โง่ย้ายภูเขา หมายถึง กระทำการใดๆ ด้วยปณิธานที่แน่วแน่ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค อดทนฝ่าฟันทำงานนั้นจนสำเร็จ</p>
<p>tài suì tóu shàng dòng tǔ 5. 太歲 頭上 動土 ชื่อคน: ไท่ซุย ศีรษะ ข้างบน ทำ ดิน</p>	<p>ขุดดินบนศีรษะของไท่ซุย หมายถึง การขัดขืนหรือแข็งข้อต่อผู้มีอำนาจและอิทธิพล</p>
<p>zhè shān wàng zhe nà shān gāo 6. 這山 望着 那山 高 นี้ ภูเขา มอง นั้น ภูเขา สูง</p>	<p>อยู่ภูเขาลูกนี้เห็นภูเขาลูกนั้นสูง หมายถึง คนบางคนที่มีก็จะไม่พอใจกับสภาพแวดล้อมหรือหน้าที่การงานในปัจจุบัน แต่กลับไปชื่นชมกับสภาพแวดล้อมหรือหน้าที่การงานอื่น</p>

หมวดน้ำ (水)	
<p>huàn tāng bù huàn yào 7. 换 汤 不 换 药 เปลี่ยน น้ำ ไม่ เปลี่ยน ยา</p>	<p>เปลี่ยนน้ำไม่เปลี่ยนยา หมายถึง เปลี่ยนแต่ภายนอกแต่ภายในยังเหมือนเดิม</p>
<p>rú yú dé shuǐ 8. 如 鱼 得 水 เหมือน ปลา ได้รับ น้ำ</p>	<p>เหมือนปลาได้น้ำ หมายถึง การได้รู้จักกับที่รู้คอถูกใจกัน หรือการที่ได้พบเจอกับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับตน</p>
<p>jǐng shuǐ bú fàn hé shuǐ 9. 井 水 不 犯 河 水 บ่อ น้ำ ไม่ ล้วงเกิน แม่ น้ำ</p>	<p>บ่อน้ำไม่ล่วงเกินน้ำในแม่น้ำ หมายถึง ตัวใครตัวมัน ไม่ก้าวก่ายกัน</p>
<p>shuǐ luò shí chū 10. 水 落 石 出 น้ำ ลด ตอ โผล่ออกมา</p>	<p>น้ำลดตอผุด หมายถึง ภายหลังจากตรวจสอบครั้งแล้วครั้งเล่าในที่สุดก็พบความจริงที่ปรากฏให้เห็นออกมา</p>
<p>bǎi chuān guī hǎi 11. 百 川 归 海 ร้อย แม่น้ำ มุ่งสู่ ทะเล</p>	<p>สายน้ำทุกสายมุ่งสู่ทะเล หมายถึง สิ่งของที่แตกแยกกันกลับมารวมตัวกันได้ในที่เดียว</p>
<p>xuě zhōng sòng tàn 12. 雪 中 送 炭 หิมะ กลาง ส่ง ถ่าน</p>	<p>มอบถ่านไม้กลางหิมะ หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะด้านกายภาพหรือด้านจิตใจแก่ผู้ที่กำลังตกอยู่ในความยากลำบาก</p>
<p>gǔ rén dù hé 13. 贾 人 渡 河 พ่อค้า คน ข้าม แม่น้ำ</p>	<p>พ่อค้าข้ามน้ำ หมายถึง เปรียบเทียบกับบุคคลที่ไม่รักษาสัจจะยากที่จะได้รับความเชื่อถือจากผู้อื่น</p>
<p>fù shuǐ nán shōu 14. 覆 水 难 收 ครอบคลุม น้ำ ยาก รวบรวม</p>	<p>สายน้ำไม่หวนคืน หมายถึง เปรียบเทียบกับเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วหรือลงมือทำไปแล้ว ย่อมไม่อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้</p>
<p>rén bù kě mào xiàng 15. 人 不 可 貌 相 , คน ไม่ได้ สิ่ง ที่ เห็น จาก ภายนอก hǎi shuǐ bù kě dòu liáng ทะเล น้ำ ไม่ได้ ตวง ปริมาณ</p>	<p>มนุษย์เราจะตัดสินกันที่รูปร่างหน้าตาหาได้ไม่ ดู น้ำทะเลยากนักที่จะหยั่งวัดได้ หมายถึง เราไม่สามารถตัดสินว่าใครมีความสามารถหรือไม่โดยพิจารณาแต่รูปลักษณ์ภายนอกเพียงอย่างเดียว</p>

<p>gè zì dǎ sāo mén qián xuě 16. 各 自 打 搔 門 前 雪, ต่าง ตัวเอง กำจัด กวาด ประตู หน้า หิมะ</p> <p>mò guǎn páng rén wǎ shàng shuāng 莫 管 旁 人 瓦 上 霜 อย่า ก้าว กาย ข้าง คน กระเบื้อง ข้างบน น้ำค้าง</p>	<p>ต่างคนต่างกวาดหิมะหน้าบ้านตัวเอง อย่าไปยุ่งกับ น้ำค้างแข็งบนชายคาบ้านที่อยู่ข้างเคียง</p> <p>หมายถึง เป็นสำนวนที่คนเห็นแก่ตัวเตือนให้บอก ผู้อื่นว่าอย่ายุ่งเรื่องชาวบ้านที่ไม่ใช่เรื่องของตน</p>
<p>tiào jìn huáng hé xǐ 17. 跳 进 黄 河 洗 กระโดด มุ่งไปข้างหน้า แม่น้ำเหลือง ล้าง</p> <p>bù qǐng 不 请 ไม่ สะอาด</p>	<p>ต่อให้กระโดดลงไปในแม่น้ำฮวงโหก็ล้างไม่สะอาด</p> <p>หมายถึง เวลาที่ใครประสบพบเจอกับเหตุการณ์ถูก กลั่นแกล้งปรักปรำและอธิบายได้ไม่เต็มปาก</p>
<p>huī hàn chéng yǔ 18. 挥 汗 成 雨 กระจาย เหงื่อ กลายเป็น ฝน</p>	<p>สละบัดเหงื่อกลายเป็นฝน</p> <p>หมายถึง คนมากมายที่เบียดเสียดแออัดกันแล้ว</p>
<p>náng yíng yìng xuě 19. 囊 萤 映 雪 กระเป่า หิ่งห้อย แสงสะท้อน หิมะ</p>	<p>ถุงหิ่งห้อยและแสงสะท้อนของหิมะ</p> <p>หมายถึง ผู้ที่มานะพากเพียรในการศึกษาหาความรู้ และเป็นสำนวนที่ปลุกใจคนทั่วไปว่าอย่าปล่อย เวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์และให้ ขยันหมั่นเพียรเรียนหนังสือ</p>
<p>bā xiān guō hǎi gè xiǎn 20. 八 仙 过 海 各 显 แปด เซียน ข้าม ทะเล แต่ละ แสดง</p> <p>shén tōng 神 通 เทพ ชำนาญ</p>	<p>แปดเซียนข้ามทะเล อธิปาฏิหาริย์ของแต่ละองค์ เป็นที่ประจักษ์ชัดเจน</p> <p>หมายถึง เราต่างคนต่างก็พัฒนาความรู้ ความสามารถของตนเองเพื่อที่จะ ปฏิบัติภาระหน้าที่อันมีลักษณะคล้ายคลึงกันให้ สำเร็จลุล่วง</p>
<p>bù gǎn yuè léi chí yí bù 21. 不 敢 越 雷 池 一 步 ไม่ กล้าหาญ ข้าม ทะเลสาบ หนึ่ง ก้าวเดิน</p>	<p>ไม่กล้าข้ามทะเลสาบเลยคือแม้เพียงหนึ่งก้าว</p> <p>หมายถึง การไม่กล้าหรือไม่ต้องการที่จะล่วงล้ำ ขอบเขตหรือข้อจำกัดบางประการ</p>
<p>sì hǎi zhī nèi jiē xiōng dì 22. 四 海 之 内 皆 兄 弟 สี่ ทะเล ที่ พี่น้อง ทั้งสิ้น พี่น้องผู้ชาย</p>	<p>สี่ห้วงสมุทรล้วนพี่น้อง</p> <p>หมายถึง ทุกชีวิตในโลกนี้ล้วนเป็นพี่น้องกัน จึง สมควรที่จะมีน้ำใจไมตรีต่อกัน</p>

<p>lín kě jué jǐng 23. 臨 渴 掘 井 หิว น้ำ ขุด บ่อ</p>	<p>หิวน้ำขุดบ่อ หมายถึง ทำอะไรไม่เตรียมไว้ล่วงหน้า เมื่อต้องการจะใช้แล้วค่อยไปหา</p>
<p>yuán shuǐ bù jiù jìn 24. 元 水 不 救 近 ไกล น้ำ ไม่ ช่วย ไกล</p>	<p>น้ำอยู่ไกล ดับไฟที่ไหม้อยู่ใกล้ๆไม่ทัน หมายถึงวิธีการที่นึกคิดขึ้นมาได้นั้น ไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างปัจจุบันทันด่วนได้</p>
<p>shuǐ dī shí chuān 25. 水 滴 石 穿 น้ำ หยด หิน ทะลุ</p>	<p>น้ำหยดหินทะลุ หมายถึง การทำอะไรก็ตามถ้าหากยืนหยัดทำอย่างไม่หยุดยั้ง ถึงมีกำลังน้อยก็จริง แต่ก็สามารถจะทำได้ในงานที่ทำนั้นสำเร็จได้</p>
<p>jūn zǐ zhī jiāo dàn 26. 君 子 之 交 淡 กษัตริย์ คนธรรมดา ที่ คบค้า จืดจืด rú shuǐ 如 水 เหมือน น้ำ</p>	<p>วิญญูชนคบหากันจืดจืดเหมือนน้ำ หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งไม่คำนึงถึงเรื่องทรัพย์สินเงินทอง แต่มุ่งเน้นที่ความจริงใจและความบริสุทธิ์ใจต่อกันเป็นสำคัญ</p>
<p>หมวดลม (风)</p>	
<p>mǎn chéng fēng yǔ 27. 满 城 风 雨 ทั่ว เมือง ลม ฝน</p>	<p>ลมพัดพายุทั่วเมือง หมายถึง การเปรียบเทียบกับข่าวหรือเรื่องที่เป็นความสนใจในขณะนั้นๆ</p>
<p>shèn xiāo chén shàng 28. 甚 嚣 尘 上 อย่างยิ่ง เอะอะโวยวาย ฝุ่น ข้างบน</p>	<p>พอลเสียงดังกรียวกราว ฝุ่นก็ฟุ้งตกลงบอบवल หมายถึง การวิจารณ์ข่าวลือกันอย่างกรียวกราว</p>
<p>wàn shì jù bèi zhī 29. 万 事 具 备 只 มากมาย งาน เตรียม มีพร้อม เพียง qiàn dōng fēng 欠 东 风 ขาด ทิศตะวันออก ลม</p>	<p>ทุกอย่างพร้อมพรัก ขาดแต่ลมบูรพา หมายถึง การประกอบภารกิจใดภารกิจหนึ่ง องค์ประกอบต่างๆได้เตรียมจนพร้อมหมดแล้ว ยังขาดก็แต่องค์ประกอบที่สำคัญที่สุด</p>

หมวดไฟ (火)	
<p>30. rú huǒ rú chá 如火如荼 เสมือน ไฟ เสมือน เจดนา</p>	<p>เสมือนตั้งเพลิงที่โหมไหม้ หมายถึง เปรียบเทียบถึงสิ่งที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง และสถานการณ์ที่ดุเดือดก้าวร้าว</p>
<p>31. huǒ shāo méi máo 火烧眉毛 ไฟ เผา คิ้ว ขน</p>	<p>ไฟเผาขนคิ้ว หมายถึง มีเรื่องราวหรือ ฐานะที่ต้องทำคว่น เปรียบเสมือนไฟที่กำลังจะเผาขนคิ้วอยู่นั้น</p>
หมวดท้องฟ้า (天)	
<p>32. kōngzhōng lóu gé 空中楼阁 บนท้องฟ้า ตึก เรือน</p>	<p>วิมานบนอากาศ หมายถึง ห่างไกลจากโลกความเป็นจริง, คล้ายกับ หลักการที่เป็นเพียงแค่ภาพลวงตา</p>
<p>33. tiān wài yǒu tiān 天外有天 ท้องฟ้า ข้างนอก มี ท้องฟ้า</p>	<p>เหนือฟ้ายังมีฟ้า หมายถึง อย่าได้หย่อหยิ่งทะนงตัว</p>
<p>34. qíng tiān pī lì 晴天霹靂 แจ่มใส ท้องฟ้า ฟ้าร้อง</p>	<p>ฟ้าร้องท้องฟ้าแจ่มใส หมายถึง มีเหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน</p>
<p>35. tōu tiān huàn rì 偷天换日 ขโมย ท้องฟ้า เปลี่ยนแปลง ดวงอาทิตย์</p>	<p>ขโมยฟ้าเปลี่ยนตะวัน หมายถึง เป็นการกล่าวเน้นถึงผู้คนแปลงเปลี่ยน ความเป็นจริงอย่างลับๆ เพื่อปิดเบือนหรือ หลอกลวง</p>
<p>36. tiān yǒu bù cè fēng yún 天有不测风云 ท้องฟ้า มี ไม่ เต่า ลม เมฆ</p>	<p>ฟ้ามีลมและเมฆที่ไม่สามารถจะเดาได้ หมายถึง คนเราอาจจะประสบภัยอันตรายที่ไม่ สามารถคาดคะเนได้</p>
<p>37. zuò yī tiān hé shàng , 做一天和尚 , ทำ หนึ่ง วัน พระ zhuàng yī tiān zhōng 撞一天钟 ช้ำ หนึ่ง วัน ระฆัง</p>	<p>เป็นพระอยู่หนึ่งวันก็ย้ายระฆังไปหนึ่งวัน หมายถึง ทำงานแบบขอไปที</p>

<p>sān tiān dǎ yú liǎng tiān shài wǎng 38. 三天打鱼, 两天晒网 สาม วัน จับ ปลา สอง วัน ตาก แห</p>	<p>จับปลาสามวัน ตากแหสองวัน หมายถึง ทำงานอย่างไม่เอาจริงเอาจ้ง หยุดทำงานอยู่เรื่อยๆ</p>
<p>zhǐ tiān shì rì 39. 指天誓日 ชี้ ฟ้า สาบานต่อ พระอาทิตย์</p>	<p>ชี้ฟ้าสาบานต่อพระอาทิตย์ หมายถึง การสาบานแบบจริงจัง เพื่อแสดงว่ามีจิตใจที่มั่นคงมีความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น เปรียบเหมือนสาบานต่อพระอาทิตย์ซึ่งเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์</p>
<p>wú fǎ wú tiān 40. 无法无天 ไม่มี กฎหมาย ไม่มี กฎแห่งสวรรค์</p>	<p>ไม่มีกฎหมายไม่มีกฎแห่งสวรรค์ หมายถึง เกี่ยวกับอกรรมทำชั่ว</p>
<p>fān tiān fù dì 41. 翻天覆地 พลิก ฟ้า พลิก แผ่นดิน</p>	<p>พลิกฟ้าพลิกแผ่นดิน หมายถึง เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงกันข้ามกับที่เคยเป็นหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เคยเป็นหรือสิ่งที่มีอยู่แล้วนั้นใหม่ ให้ผิดไปจากเดิมทั้งหมด เปรียบเสมือนพลิกฟ้าและแผ่นดินให้เปลี่ยนไปหมด</p>
<p>หมวดสภาพภูมิอากาศ (气候)</p>	
<p>rì mù tú qióng 42. 日暮途穷 ดวงอาทิตย์ ยามเย็น หนทาง จนถึงที่สุดแล้ว</p>	<p>ฟ้ามืดทางตัน หมายถึง จะทำการใดก็ยากลำบาก ออกแรงไปจนสุดกำลังแล้ว หหมดสิ้นหนทางแล้ว</p>
<p>yè yǐ jì rì 43. 夜以繼日 กลางคืน ต่อ กลางวัน</p>	<p>กลางคืนต่อกลางวัน หมายถึง ทั้งกลางวันและกลางคืน คือตลอดเวลา นั่นเอง</p>
<p>zhāo sān mù sì 44. 朝三暮四 ยามเช้า สาม ยามเย็น สี่</p>	<p>เช้าสามเย็นสี่ หมายถึง การนำเอากลอุบายต่างๆ มาใช้เพื่อหลอกลวงและปั่นหัวคนเล่น ซึ่งต่อมาได้ใช้อุปมากับการกระทำหรือคำพูดที่หาความแน่นอนไม่ได้ มักชอบเปลี่ยนใจอยู่เสมอ</p>

<p>yǔ hòu chūn sǔn 45. 雨 候 春 笋 ฝน หลัง ฤดูใบไม้ผลิ หน่อไม้</p>	<p>หน่อไม้หลังฝนฤดูใบไม้ผลิ หมายถึง เรื่องใหม่หรือสิ่งใหม่ได้ปรากฏออกมาอย่างรวดเร็วเป็นจำนวนมาก</p>
<p>kuā fù zhú rì 46. 夸父 逐 日 ชื่อคน: 夸父 ไล่ตาม ดวงอาทิตย์</p>	<p>ควาฟูไล่ตามตะวัน ในทางบวกหมายถึง ผู้ที่มีปณิธานแรงกล้า ส่วนในทางลบหมายถึง ผู้ที่ไม่ประมาณตนไม่รู้ขีดจำกัดของตนเอง</p>
<p>chún wáng chǐ hán 47. 唇 亡 齿 寒 ริมฝีปาก ปราศจาก ฟัน หนาว</p>	<p>เมื่อปราศจากริมฝีปากฟันฟางก็หนาวเหน็บ หมายถึง การพึ่งพาอาศัยกันและกัน ซึ่งผลดีและผลเสียมีความเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิด</p>
<p>หมวดพืชพันธุ์ (植物)</p>	
<p>jí fēng zhī jìng cǎo 48. 疾 风 知 劲 草 แรง ลม รู้ แข็งแรง หญ้า</p>	<p>ลมพัดแรงจึงรู้หญ้าที่แข็งแรง หมายถึง ความทุกข์เข็ญจะพิสูจน์ให้เห็นว่าผู้ใดมีจิตใจแข็งแกร่ง</p>
<p>zhú lán zǐ dǎ shuǐ yī chǎng 49. 竹 篮 子 打 水 一 场 ไม้ไผ่ ตะกร้า ใส่น้ำ หนึ่ง ครั้ง kōng 空 ว่างเปล่า</p>	<p>ใช้ตะกร้าไม้ไผ่ตักน้ำ สุดท้ายเหลือแต่ความว่างเปล่า หมายถึง คนที่ตั้งความหวังไว้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งสูงมากและทุ่มเทความพยายามไปมากมาย แต่ผลสุดท้ายกลับไม่ได้รับอะไรเลย</p>
<p>yī yè zhàng mù bù jiàn 50. 一 叶 障 目 不 见 หนึ่ง ใบไม้ กั้นขวาง มองดู ไม่ เจอ tài shān 泰山 ชื่อภูเขา: ไท่ซาน</p>	<p>ใบไม้เดียวบังตาทำให้มองไม่เห็นภูเขาไท่ซาน หมายถึง การถูกปิดหูปิดตาด้วยเรื่องเล็กน้อย ทำให้ไม่เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดหรือไม่เห็นภาพเหตุการณ์โดยรวม</p>

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาว อรณัญช์ สุวรรณกิจศิริ
วันเดือนปีที่เกิด	วันพฤหัสบดีที่ 3 เดือนมีนาคม พ.ศ.2537
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2549	จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนวัดคอนเสาเกียด
พ.ศ.2554	จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนราชินีบูรณะ
พ.ศ.2555-2559	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม